

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๘๔
ครั้งที่ ๑๘๔

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๐๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

วันนัดสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๓๓ คน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้นำ
การประชุมทำหน้าที่นิติบัญญัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันนัด

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่
นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๑๗๘ จะมีท่านผู้ใด
ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่
นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๑๗๘

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติ ภาษีสรรพสามิตและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
ซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการ
เศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๕๗

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งทำ ในราชอาณาจักร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พร้อมด้วยรายงานการประชุม
กรรมาธิการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราช-
อาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายเล็ง ศรีสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมาธิการ
๒. พลโท เขียม ญาโณทัย
๓. นายกมล วรณประภา
๔. พลเรือตรี ชลิต์ สินธุโสภณ
๕. พลเรือตรี ดาว เพชรชาติ
๖. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์
๗. พลโท บุญเรือน บัวจรรยา
๘. นายบัวย อึ้งภากรณ์
๙. นาวาอากาศเอก พิน เจริญสุข
๑๐. พลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร
๑๑. พลตรี สุข เปรมานัน

เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามมติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เล็ง ศรีสมวงศ์

(นายเล็ง ศรีสมวงศ์)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

รายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ

**คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำมัน
และผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่..)**

พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร
(ฉบับที่..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมาธิการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วจึงขอเสนอผลของการ
พิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายประสาน วัฒนพรหม
นายลิขิต หงส์คำคม และนายอรุณ ธรรมโน
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๓. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

คำแปรารก

มาตรา ๑

มาตรา ๒

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) และ (๔) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗

“(๓) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศให้แก่รัฐบาลไทยหรือ (ที่) ใช้ในการปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือราชการ ตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ความในวรรคก่อนให้มีผลใช้บังคับแก่น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗ ใช้บังคับ

(๔) น้ำมันเบนซิน และน้ำมันหล่อลื่น ที่ใช้สำหรับยานพาหนะของ

(ก) คณะผู้แทนทางทูตหรือทางกงสุล และบุคคลในคณะผู้แทนดังกล่าว ซึ่งมีตำแหน่งฐานะทางทูตหรือทางกงสุลตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือความตกลงระหว่างประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักกติกายัตถัยปฏิบัติต่อกัน

(ข) องค์การ ระหว่าง ประเทศ ที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทย และพนักงานขององค์การดังกล่าวซึ่งได้รับยกเว้นอากรศุลกากรเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งฐานะทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ

(ค) บุคคลซึ่งได้รับยกเว้น อากรศุลกากรเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งฐานะทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๕ ทวิ การกระทำความผิดที่ต้องระวางโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ให้ออรัญคดีอาญาเปรียบเทียบได้ และให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำความผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น”

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมีอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

พลตรี สุข เปรมวีน (กรรมการ
ธิการ) : คณะกรรมการได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว มี
การแก้ไขเล็กน้อยซึ่งปรากฏตามรายงาน
ที่ได้นำกราบเรียนไว้แล้ว

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัณฑิตสุขคนซ์
(ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่าง
รัฐธรรมนูญ) : ร่างพระราชบัญญัติ
นี้ นามันและผลิตภัณฑ์ นามันซึ่งทำในราช
อาณาจักร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

หลวงประกอบนิติสาร : ที่
กรรมการแสดงว่าการแก้ไขเล็กน้อย
นั้น ในร่างพระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้า
เข้าใจว่า หมายความว่าตัดคำว่า “ที่”
ออกคำหนึ่ง ในร่างมาตรา ๓ ที่ให้เพิ่ม

เติมอนุมาตรา ๓ ลงในพระราชบัญญัติ
เดิมนั้น ถ้ามองในแง่ว่าเล็กน้อยคือ
ตัดคำว่า “ที่” แต่ใจความไม่ใช่
เล็กน้อยเลย ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าเหตุ
ผลจึงตัดคำว่า “ที่” นี้ออก เพราะ
ว่าถ้าเราอ่านตามร่างเดิม นามันและ
ผลิตภัณฑ์ นามัน ที่รัฐบาลต่างประเทศ
หรือองค์การระหว่างประเทศให้แก่
รัฐบาลไทยหรือที่ใช้ในการปฏิบัติการ
เพื่อช่วยเหลือราชการ และข้อความ
อื่นๆ อีก นั้น ถ้ามีคำว่า “ที่” นี้ อยู่
ก็ต้องอ่าน วารคนแบ่งเป็นสองประโยค
ได้ ประโยคแรกอยู่ที่ นามันและผลิตภัณฑ์
นามันที่รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การ
ระหว่างประเทศ และประโยคหลัง
นามันและผลิตภัณฑ์ นามันที่รัฐบาลหรือ
องค์การระหว่างประเทศใช้ในการปฏิบัติ
ภารกิจช่วยเหลือราชการ ขอโทษ หมาย
ความว่า ถ้าไม่มีคำว่า “ที่” ถ้าไม่มี
คำว่า “ที่” แล้วต้องหมายความว่า
รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่าง
ประเทศใช้ในการปฏิบัติการช่วยเหลือ
ราชการ ความหมายต่างกัน ในที่นี้
ตรงกันข้าม ถ้ามี “ที่” แล้วต้องอ่าน
ข้ามคำว่า “รัฐบาลต่างประเทศหรือ

LIERT

องค์การระหว่างประเทศ” หมก เอา “ที่” คำหลังนี้ไปแทน “ที่” คำแรก ก็อ่านว่า “น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ที่ใช้ในการปฏิบัติการกิจและช่วยเหลือ ราชการ” ไม่ว่าจะใช้ หมายความว่า ต่างกันอย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่กรรม ธิการศักดิ์คำว่า “ที่” นี้ออกก็หมายความว่า รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การ ระหว่างประเทศใช้ในการปฏิบัติ การกิจ แปลว่า รัฐบาลต่างประเทศจะให้แก่ รัฐบาลไทยก็ตาม จะใช้ในการช่วยเหลือ ราชการก็ตาม ยกเว้นหมก ไม่ได้หมายความว่า ถึงที่กันอื่นใช้ อย่างไรใช้ใหม่ ถ้าใช้ ข้าพเจ้าก็ชมเชยความรอบคอบของ กรรมวิธีการอย่างยิ่ง

พลตรี สุข เปรมานวิน (กรรมาธิ- การ) : การแก้ไขอันนี้เป็นไปตามที่ ท่านสมาชิกเข้าใจเป็นการถูกต้องตามที่ ท่านสมาชิกเข้าใจแล้ว เพราะว่า คำว่า “ที่” นั้นเราขยายคำว่า “ให้” ที่ให้ และ ที่ใช้ รัฐบาลต่างประเทศให้แก่ รัฐบาล ไทยหรือที่ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์ การระหว่าง ประเทศ ใช้ใน การ ปฏิบัติ- การกิจเพื่อช่วยเหลือราชการ ถูกต้อง ตามที่ท่านสมาชิกสงสัยแล้ว

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ : ขอให้เลขาธิการอ่านต่อไป

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ (ผู้ ทำหน้าที่ เลขาธิการ สภาร่าง รัฐ- ธรรมนูญ) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข (ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไป เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอ มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น กฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติ โอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทาง บก กระทรวงคมนาคมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ ราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้า ท่ากระทรวงคมนาคม พ.ศ. .... คณะ- รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๒/๒๕๐๘ วันที่ ๒ ก.พ. ๐๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๕๐๓/๑๐๘๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาผลมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่ากระทรวงคมนาคม พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎรในฐานรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรในฐานรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

**ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก
กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็น
ของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม**

พ.ศ. ....

หลักการ

โอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม เฉพาะ
ที่เกี่ยวข้องกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

เหตุผล

เนื่องจากกรมเจ้าท่าได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำอยู่แล้ว สมควร
โอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับราชการขนส่งทางน้ำ
รวมอยู่ในกรมเจ้าท่าจึงต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อประสิทธิ ภาพ ของการ ปฏิบัติ
งานและเพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก

(สำเนา)

**ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก
กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็น
ของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม**

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมการขนส่งทางบกกระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่ากระทรวงคมนาคม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการ
บริหารของกรมการขนส่งทางบก กระทรวง
คมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการ
ขนส่งทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า
กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ....

หลักการ โอนกิจการบริหาร
ของกรมการขนส่งทางบก กระทรวง
คมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการขนส่ง
ทางน้ำ ไปเป็นของกรมเจ้าท่า กระทรวง
คมนาคม

เหตุผล เนื่องจากกรมเจ้าท่าได้
ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำอยู่

LIRT

แล้ว สมควรรับโอนกิจการบริหารของ
กรมการขนส่งทางบก เฉพาะที่เกี่ยวกับ
ราชการขนส่งทางน้ำ ไปรวมอยู่ในกรม
เจ้าท่า จึงต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น
เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานและ
เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น

หลวงประภคมนตรีสาร : ข้าพเจ้า
ต้องยอมรับว่า ข้าพเจ้ามีความรู้ น้อยเหลือ
เกินเรื่องการขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เกี่ยวกับทางน้ำ แต่ว่าตามความคติ
ธรรมศาสนานี้ การขนส่งทางน้ำปกติก็
หมายความถึงเรือ ซึ่งเราพวกชาวกรุง-
เทพฯ เราก็เข้าใจกันดีอยู่แล้วว่าเวลาใครจะ
มีเรือมีแพไปเล่นในแม่น้ำนั้นก็ขนาดถึง
เท่านั้นเท่านั้นก็ต้องไปพึ่งกรมเจ้าท่าไป
ขอให้เขาตรวจสอบสภาพอะไร ข้าพเจ้าต้อง
ยอมรับสภาพว่าข้าพเจ้าไม่ได้ติดตามเรื่อง
ละเอียดนัก ในเรื่องนั้นจึงไม่เข้าใจอยู่นิด
หนึ่ง อยากจะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรี
กรุณาอธิบายให้เข้าใจว่าเมื่อได้แก้ไขตาม
ร่างพระราชบัญญัติแล้ว การขนส่งทาง
น้ำที่พระราชอาณาจักร ก็เป็นเรื่องของ
กรมเจ้าท่าหมด ท่านกรมเจ้าท่านมีเครื่อง
จักรกลที่จะไปให้ความสะดวกแก่ราษฎร
ทั่วราชอาณาจักรหรือไม่ อย่างข้าพเจ้า
ตามความรู้ธรรมศาสนานี้ ข้าพเจ้าเห็น

กรมเจ้าท่าอยู่แถวกลางน้อย ไม่ทราบ
ว่ามีเจ้าหน้าที่ไปอยู่ที่ตั้งเชียงใหม่ ถึง
จังหวัดบุรีรัมย์ถึงที่ไหน ๆ ที่มีแม่น้ำ
กันบ้างหรือเปล่า ที่ว่าข้าพเจ้าได้รับความ
มั่นใจว่าราษฎรจะไม่ได้รับความลำบากใน
การที่จะจดทะเบียนเรือหรือในการที่จะ
ต้องปฏิบัติการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการ
จดทะเบียนเรือ การเดินเรืออะไรเหล่านั้น
ซึ่งเป็นหน้าที่ของกรมเจ้าท่าแล้ว เรื่องนี้
ก็น่าจะสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่อง
ทางน้ำนั้นกรมเจ้าท่าควรจะเป็นเจ้าหน้าที่
ขอความกระจางจากท่านรัฐมนตรี

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม) : ตามที่
ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องสงสัยในเรื่องกำลัง
คนที่เราจะเข้าไปดำเนินการตามภารกิจใหม่
ที่เราจะโอนไปนั้น จะเพียงพอหรือไม่นั้น
ทางรัฐบาลขอเรียนให้ทราบดังนี้ว่า โดย
ปกติกรมเจ้าท่าได้ดำเนินการกิจของตน
ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน้ำนั้น
อยู่แล้ว มีการส่งเจ้าหน้าที่ออกไปจดทะเบียน
ตามท้องถื่น ความลำบากยุ่งยาก
เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันข้าพเจ้าขอยอมรับ
ต่อท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องว่า กรมเจ้าท่า
ขาดกำลังคน ขาดเครื่องมือที่เพียงพอ
ที่จะกระจายออกไปปฏิบัติการกิจในหน้าที่

เฉพาะการจดทะเบียนเรือของตน จึงทำให้เกิดความยุ่งยากบ้างในบางท้องถิ่น และในขณะที่ได้พยายามที่จะขอขบวนประมาณ ขยายกำลังออกไปในจุดสำคัญ ๆ เหล่านี้ เฉพาะการโอนเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำนั้น เป็นการโอนด้วยกำลังอัตราของเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เดิมในกรมขนส่งทางบก ไปร่วมกับกรมเจ้าท่า เพื่อเป็นกำลังอีกส่วนหนึ่ง ให้กรมเจ้าท่าออกดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งโดยเฉพาะ ปัญหาของการขนส่งนั้น นอกเหนือไปจากการจดทะเบียนเรืออย่างปกติแล้ว หมายถึงการสำรวจข้อมูลอันเกี่ยวกับร่องน้ำ ล้ำคลองเกี่ยวกับสถิติท่าที่มีอยู่ เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าจำนวนยานพาหนะ คือเรือ แบบ ชนิด ประทุน้ำ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้เป็นภาระที่จะต้องกระทำขึ้น เกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำ ปัจจุบันนี้ ทางกระทรวงคมนาคมได้รับทราบเห็นว่า การปล่อยให้มีการขนส่งโดยเสรีปราศจากการควบคุมนั้น เป็นเหตุให้เกิดการแก่งแย่งเกิดการทำลายกันเอง เป็นผลร้ายในทางเศรษฐกิจเพิ่มพูนตัวขึ้นเริ่มควบคุมหัวราชอาณาจักร ก็มีอุปสรรคนานาประการที่จะพึงแก้ไข ฉะนั้นเกรงว่าจะสายเกินไป จึงได้มอบภาระการ

ขนส่งทางน้ำให้กรมเจ้าท่ารับผิดชอบดำเนินการ ควบคุมดูแลและดำเนินการควบคุมเสียแต่เนิ่น นี้เป็นเหตุผลที่จะขอความกรุณา ลงมติที่จะย้ายกิจการส่วนนี้ไปสังกัดกรมเจ้าท่า

หลวงประภคมนตรีสาร : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ให้ความกระจ่างเป็นอันมาก แก่ข้าพเจ้าสลับรับฟังคำแถลงของท่านแล้ว อัครูสึกเป็นห่วงไม่ได้ ว่าในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ จะเกิดความซุกซลักกันแก่ราษฎร ในกรณีที่ไม่สามารถ สมมติว่าจะจดทะเบียนเรือเจ้าหน้าที่ไม่พอที่จะส่งไปตั้งที่ไกล ๆ แล้วราษฎรจะท้ออย่างไร ท้าไม่จะหาทางจัดโครงการ จัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอเสียก่อน แล้วจึงออกร่างพระราชบัญญัติไม่ได้หรือ หรือจะออกร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแต่มีเงื่อนไขให้เข้มงวดอีกหกเดือนข้างหน้า เพื่อจะเตรียมการไว้รับงานอะไรเหล่านี้ไม่ได้หรือ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นห่วงราษฎร ที่ท่านรัฐมนตรีว่าคงมีการซุกซลักกันอยู่บ้างนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณจริง ๆ ที่บอกกันอย่างนี้ถึงที่ฟ้าในสถานที่ให้สภาทราบ แต่ว่าการซุกซลักกัน จะมีแค่ไหนก็ไม่ทราบ ถ้ามีสักรายสองรายก็ไม่ค่อยน่าวิตกนัก เพราะ

ว่าเราออกกฎหมายที่ไม่ให้กระทบกระเทือนใครเลยนั้นย่อมไม่ได้ ถ้ามีมากก็น่าเป็นห่วง เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอเรียนถามและทราบจากรัฐมนตรีว่า จะมากมายแค่ไหนที่เคือคร้อนั้น และจะเป็นการเคือคร้อกันไปช่วงขณะ หรือเคือคร้อสองเคือคร้อ หรือจะเป็นไปเป็นมี ๆ อะไรอย่างนี้ ขอให้สภานิติบัญญัติรับหลักการด้วยความสบายใจหน่อย

พลโท พงษ์ ภูณณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : บางที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเข้าใจคลาดเคลื่อนไป หรือ จะเป็น ค้าย ขำพ เจ้า ได้ตอบปัญหาไปน่ไปน่กันไป คำที่ขำพเจ้ายอมรับว่าการจดทะเบียนเรื่อนั้นยังมีความชุลคุชลัก มันเป็นความชุลคุชลักที่มีอยู่นานแล้ว—ก่อนออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้มีการเกี่ยวพันถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่ประการใด ผลที่เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันขึ้นในด้านหนังสือพิมพ์กิตติ หรือท่านสมาชิกทราบกิตติ มันเป็นการปฏิบัติงานปกติ ของกรมเจ้าท่าที่จะไปจดทะเบียน แต่ว่ามีกำลังคนน้อยไม่เพียงพอ เรื่องการจดทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งต่างหากเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการควบคุม

การขนส่งทางน้ำ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งหวังโอนการขนส่งทางน้ำไปขึ้นกับกรมเจ้าท่า พร้อมด้วยกำลังอัตราของเจ้าหน้าที่ไปเสริมกำลังให้แก่กรมเจ้าท่า และจะปฏิบัติการกิจการเกี่ยวกับการควบคุมการขนส่งทางน้ำ ซึ่งยังไม่ได้โดยกระทำมาเลยในพระราชอาณาจักร ไปเริ่มต้นกระทำ มันเป็นงานอีกงานหนึ่งต่างหาก จะไม่สร้างความยุ่งยากใด ๆ ให้แก่การจดทะเบียนเรือเหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกสงสัย เป็นแต่เพียงว่าจะเริ่มระบบการควบคุมการจัดระเบียบการขนส่งทางน้ำ การรักษาร่องน้ำลากล่องที่ตนเห็นให้ถูกต้องตามหลักการและหลักวิชาเท่านั้น

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ขำพเจ้าย่อมคิดคือที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการ

LIRT

การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
หรือวิสามัญ

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมน-
ตรี้ว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาล
ขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการ
ปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใ
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญ

ชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการ
แปรญัตติกายในกวัน

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมน-
ตรี้ว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช-
บัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๑/๒๕๐๘ วันที่ ๒ ก.พ. ๒๕๐๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สว. ๑๕๐๓/๑๑๐๗

ส่งนัคนายกรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

LIRT

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ต่อสภาว่า รัฐธรรมนูญใน ฐานะรัฐสภา จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น - พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภาว่า รัฐธรรมนูญใน ฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**
(ถนาม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ มหาวิทยาลัย และการแต่งตั้งผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศิลปากรไว้แตกต่างกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป บัดนี้มหาวิทยาลัยทั้งหลายได้โอนมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และมีฐานะเป็นทบวงการเมืองเทียบเท่ากรม จึงสมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยศิลปากร เปลี่ยนผู้บังคับบัญชารับผิดชอบราชการของมหาวิทยาลัยจากผู้อำนาจการ ซึ่งอธิบดีกรมศิลปากร ทำหน้าที่ โดยตำแหน่ง มาเป็นอธิการบดี ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแบบเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น.

LIRT

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่งคือ นายกรัฐมนตรี เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี คณะบดี และเลขาธิการมหาวิทยาลัยศิลปากร

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นมีจำนวนไม่เกินห้าคน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี เป็นนายกคณะกรรมการ และให้อธิการบดี เป็นอุปนายก”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชา เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบ ของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา และอนุ ปริญญา ตาม มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และ

มาตรา ๒๘

- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกสภาคณะและแผนกวิชา
- (๖) เสนอการแต่งตั้ง เลิกตั้ง และถอดถอนอธิการบดี คณะบดี หัวหน้าแผนกวิชาและศาสตราจารย์ แล้วแต่กรณี
- (๗) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินงานทั่วไปของมหาวิทยาลัย ในทางบริหารและวิชาการ

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยจากผู้ที่มิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

- (๑) ใต้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยอื่นหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น
- หรือ

LIRT

(๒) ใ้บัญญัติขึ้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากวิทยาลัยนหรือสถำนนอูคุมศึกษาอื่น ซึ่งคณะกรรมการมหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และใ้ทำการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยน หรือสถำนนอูคุมศึกษาอื่น ซึ่งคณะกรรมการมหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการมหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

(๓) เป็นผู้มีคุณวุฒิเชี่ยวชาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยน อธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใ้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๗ ในวาระเริ่มแรก เมื่อยังมิใ้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี และยังมีใ้เลือกตั้งเลขาธิการคณะกรรมการมหาวิทยาลัย ใ้คณะกรรมการมหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรื เป็นนายกคณะกรรมการมหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ และคณะบดีเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการใ้เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นเลขาธิการ คณะกรรมการมหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง

.....
.....

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสิปพงศุ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก่ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ใ้ช่วยมหาวิทยาลัยศิลปากรใ้เหมาะสม

ยังชน

เหตุผล โดยที่กฎหมาย ใ้ช่วยมหาวิทยาลัยศิลปากรใ้ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ใ้กำหนดอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการมหาวิทยาลัย และการแต่งตั้งผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศิลปากรใ้แตกต่างกับกฎหมาย ใ้ช่วยมหาวิทยาลัยทวิ ๆ

LIRT

ไป บัณฑิตมหาวิทยาลัยทั้งหลายได้โอน มาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและมีฐานะ เป็นทบวงการเมืองเทียบเท่ากรม จึง สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยศิลปากร เปลี่ยนผู้ บังคับบัญชารับผิดชอบราชการของมหา- วิทยาลัยจากผู้ อำนวยการ ซึ่ง อธิบดีกรม ศิลปากร ทำหน้าที่นี้โดยตำแหน่งมาเป็น อธิการบดี ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแบบเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งจะเป็น การ เหมาะสมยิ่งขึ้น

หลวงประกอบนิติสาร : โดย เหตุที่หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นหลักการที่กว้างมาก คือแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย ศิลปากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อะไรเหมาะสม อะไรไม่เหมาะสม นี้ก็แล้วแต่ความ คิดของคนว่าอะไรเหมาะสม อะไร ไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าได้เคยสังเกตมานาน แล้วในเรื่องระบบมหาวิทยาลัยของ ประเทศไทยนั้นว่ามีข้อที่สะอึกใจอะไรอยู่นั้นหนึ่งในเรื่ององค์ประกอบของกรรม- การสภามหาวิทยาลัยแต่ละ มหาวิทยาลัย แต่ไม่เคยมีโอกาสที่จะอภิปรายหรือซัก ตามรัฐบาลได้เลย ก็เมื่อมีร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๗ ก็บอกว่า ใน

วาระเริ่มแรก เมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี และยังมี ได้เลือกตั้งเลขาธิการ คณะกรรมการ มหาวิทยาลัย ให้คณะกรรมการมหา- วิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็น นายกรัฐมนตรีกรมการมหาวิทยาลัย เลขา- อธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ และคณะที่ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งแล้วก็มีข้อ ความอื่น ๆ อีกคือมีกรรมการผู้ทรงคุณ- วุฒิไม่เกินห้าคน อะไรนี้ข้าพเจ้าไม่คิดว่าอยู่ในฐานะที่จะไปเสนอแปรญัตติแก่ ความในมาตรา ๗ อะไรนี้ได้ในภายหลัง หรือถูก เพราะว่ารูปร่างของกรรมการ มหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยก็เป็นในทำ- นองนี้ คือมีคณะที่ทุก ๆ คณะนั้นเป็น กรรมการโดยตำแหน่ง อันนี้ข้าพเจ้า อยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลว่าร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้เราคงแก้ไขอะไรไม่ได้ แต่ว่ารัฐบาลเคยคิดบ้างหรือเปล่า เรามี นโยบายบ้าง หรือเปล่าที่จะปรับรูป กรรมการมหาวิทยาลัยของเราให้เข้ารูป ของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่เขา ทำ ๆ กัน คือเขาไม่เอาคนภายในมาเป็น กรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่เอา คณะที่มาเป็นกรรมการ จริงอยู่ เรามอง- ดูเผิน ๆ คณะที่นี้เป็นผู้รู้เรื่องมหาวิทยาลัย

LIART

ลย์ที่เหลือเกิน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น พยายาม ๆ ก้าวอาจารย์ใหญ่ ๆ ทั้งนั้นแหละ ในด้านความรู้เราไม่สงสัยเลย แต่ว่าที่ข้าพเจ้าสังเกตมา แม้ในเมืองไทยเราเห็นพอกันเป็นคนแคบแคบแล้วนี่ ออกยากเหลือเกิน อยู่กันจนแก่จนเฒ่าจนพิการไปก็ ไม่รู้จัก ออก เหตุที่ไม่ออกก็ เพราะคนแคบแคบไปนั่งอยู่ในสภาพมหาวิทยาลัย ก็มองเห็นหนทางนี้ นั่งโต๊ะตรงกันข้ามนี้ พอถึง วาระที่จะ ต้องออกก็เลือกตั้งใหม่กันทุกที เป็นกันอย่างนั้นแคบแคบแต่ชาติ บางทีเพราะเหตุนี้ มหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัย ต้องหยุดชะงักก้าวหน้าไม่ออก คณะบางคณะที่เรียกว่า Faculty นี้บางทีควรมีคนรุ่นใหม่ ๆ ความรู้ใหม่ ๆ มากก็ไม่มี จึงเอาแต่ตั้งคโลกยังอยู่ อะไรอย่างนี้ ความก้าวหน้ามหาวิทยาลัยก็ไม่ออก เหตุที่ข้าพเจ้าทราบ โดยข้าพเจ้าไม่ได้ขออ้างว่าข้าพเจ้ารู้ความเป็นไปทุกมหาวิทยาลัยในโลก แต่เท่าที่สังเกต ๆ มา นี้ กรรมการ ของมหาวิทยาลัยก็ดี มหาวิทยาลัยก็ดี โดยมากเขาเอาผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่นอกมหาวิทยาลัยนั่นเอง หรือที่ไม่อยู่ในอาณัติของมหาวิทยาลัยนั้นมาเป็นกรรมการ เมื่อเช่นนั้นแล้วกรรมการเขาก็ไม่ต้องเกรงใจใคร เขามีสายตากว้าง

กว่า เขาพิจารณาได้โดยไม่ต้องเห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่พวก จะเอาใครออก จะเอาใครเข้า - คนไหนควรเป็น อาจารย์คนไหนเก่าเกินไปแล้ว ควรจะรูดออกอะไรอย่างนั้นเขาทำได้ โดยไม่ต้อง มีอะไรที่จะต้องมาบังคับเกรงใจกัน นี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่ามีมหาวิทยาลัยเมืองไทยเราไม่ทราบ ว่าเอาแบบมาจากไหนถึงเอาคนแคบแคบมานี้เป็นกรรมการ และอย่าลืมว่าบางมหาวิทยาลัยนั้นมันมากคณะเหลือเกิน จำนวนคนแคบแคบมากกว่าบุคคลภายนอกที่แต่งตั้งเข้ามาอีก อย่างนี้บางทีก็เกิดอุปสรรคอย่างที่ว่าข้าพเจ้าเรียนมานี้ ข้าพเจ้าจึงอยากทูลตามท่านรองนายก ว่ามันนโยบายใหม่ เมื่อไหร่เราจะปรับปรุงให้เข้ารูปเข้ารอย หรือว่าอย่างไรดีแล้วด้วยเหตุใดนี้อยากขอทราบเหมือนกัน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างถึง คณะกรรมการ หรือสภามหาวิทยาลัยในต่างประเทศนั้น เข้าใจว่าจะนึกถึง Board of Trustees คือเขาทำเรื่องเงิน ทำเรื่องการบริหาร เรื่องเงิน แต่สภาของเราทำทั้งทางวิชาการและทางบริหาร ด้วยเหตุนี้คนแคบแคบจึงอยู่

LI RT

ในสภาหรือคณะกรรมการและควรอยู่ด้วย ส่วนที่ห้าว่า เป็นคนบดที่หนึ่ง แล้วอยู่ตลอดไป แต่ตามกฎหมายถ้าท่านอ่านดู ก็มีวาระกำหนดไว้ ที่คนที่ซึ่งเลือกคนนั้นซ้ำก็แล้วแต่สภา สภาเป็นผู้เลือกตั้ง แต่ว่าวาระนั้นมีกำหนดไว้แล้ว

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้ายอมรับว่า ท่าน รอง นายกรัฐมนตรี มีความรู้เรื่องมหาวิทยาลัยดีกว่าข้าพเจ้ามาก แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทราบนั้น ไม่ใช่ เรื่อง Board of Trustees เฉย ๆ เรื่อง Council ก็มี เขาควบคุมนโยบาย ทั้งมหาวิทยาลัยนี้ไม่มีคนบดอยู่ในตำแหน่งด้วยเลย และเรื่องคนบดที่ดำรงตำแหน่งตามวาระนี้เป็นความจริงกฎหมายว่าอย่างนั้น แต่เสร็จแล้วก็เลือกตั้งคนเก่าเข้ามาทาง ๆ ที่บางกรณีไม่ไหวจริง ๆ นี้ ข้าพเจ้าพูดมากไป เดี่ยวจะเป็นการบ่งถึงว่าตัวใครไม่ดี

พลตำรวจโท บรรลือ เรื่อง ตระกูล : ในการ ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ศิลปากรเข้ามานั้น กระผมก็ไม่มีการขัดข้องประการใดในส่วนที่รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะดำเนินการ ของมหาวิทยาลัยนั้นใหม่มีความเจริญยิ่งขึ้นไป แต่โดยที่

กระผมอยู่ในตำแหน่งกรรมการมหาวิทยาลัยฝ่ายวิชาการของสภาการศึกษาแห่งชาติ ในขณะนั้น เท่าที่ได้สอบสวนสลับกับฟังดูเรื่องการ ศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ปรากฏว่าทุกมหาวิทยาลัย อธิการบดีได้ยอมรับกับคณะกรรมการมหาวิทยาลัยฝ่ายวิชาการว่าเราชาติรับตำราที่จะให้การ ศึกษาของนิสิต ให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมยิ่งขึ้นเช่นเดียวกันกับ ในต่างประเทศเขามุ่งไปในทางที่จะบำรุงการศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ผลิต คำรับตำราอะไรให้นักเรียนได้มีการค้นคว้าสองประการ

ในประการหนึ่งก็คือจัด ให้มีห้องสมุดโดยมีตำรับตำราทุกชนิด ให้นักเรียน ได้มีโอกาสได้เข้าไปทำการศึกษาในห้องสมุด

อีกประการหนึ่งก็คือให้มีความรยายเกี่ยวกับครูบาอาจารย์ ที่จะให้การ ศึกษาแก่นักเรียน

ประการสำคัญที่สุดก็คือว่า การศึกษาใดที่จำเป็นที่จะต้องมี การไปจัดทำ หรือไปตุ่กรรมวิธีต่าง ๆ เขาก็จัดใหม่ที่เราเรียกว่าห้อง Lab หรืออะไรกันเหล่านี้เป็นต้น ที่กระผมสงสัยว่าโดยที่มหาวิทยาลัยนี้มุ่งหมาย อยู่อย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์สำคัญที่สุดก็คือว่าในมาตรา

LIRT

๕. ทมิฬการ แกะไขเพิ่มเติมโดยเฉพาะอนุ-
มาตรา ๓ ทวิว่า “จัดหาวิธีการอันจะยัง
การศึกษาและการวิจัยของมหาวิทยาลัย
ให้เจริญยิ่งขึ้น” กระผมใคร่ขอประทาน
เรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลได้มีคำรับ
คำตราและ ได้มีห้อง ที่จะ ให้การ ศึกษากับ
มหาวิทยาลัย พร้อมบริบูรณ์แล้วหรือยัง
หรือยังจะต้องดำเนินการประการใด ขอ
ได้แสดงเรื่องราวละเอียดพอให้ทราบ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม-
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายก
รัฐมนตรี) : เพื่อที่จะให้การศึกษาและ
การ วิจัยของ มหาวิทยาลัย ดำเนินก้าว-
หน้าต่อไปจึงได้ขอให้มีอธิการบดี ก็
เท่าที่เป็นมาแล้ว อธิบดีกรมศิลปากร
เป็นผู้อำนวยความสะดวกโดยตำแหน่ง รัฐบาล
ก็เห็นความมหาวิทยาลัยนี้มีความสำคัญควร
จะเจริญก้าวหน้า ไป และ ควร จะมี คำรับ
คำตราอะไร อย่างที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้กล่าวนั้น แต่การที่จะทำก็เห็นว่าควร
จะมี อธิการบดี สำหรับ มหาวิทยาลัย โดย
เฉพาะ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอ
มติต่อที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา

หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
ไปรคยก็มีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยก็มีขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐ-
บาลจะเสนอส่ง คณะ กรรมการธิการ สามัญ
หรือวิสามัญ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม-
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายก
รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ
กรรมการธิการสามัญชุดการศึกษา การ
สาธารณสุขและการ สาธารณูปการ
พิจารณา

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดการศึกษา การสาธารณสุขและการ
สาธารณูปการพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็น อันว่าส่ง คณะ กรรมการ ิการ

สามัญชุกการศึกษ การสาธารณสุขและ
การสาธารณูปการพิจารณา กำหนดการ
แปรญัตติกายในกัวัน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม-
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายก
รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบ่งคับ

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอ เสนอ แปร ญัตติตาม ข้อบ่งคับ

จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่สม่สมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่าง รัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบ่งคับ
ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราช-

บัญญัติ สัทธิ บัทร คุ้มกร องการ นิमित
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๒๐๐/๒๕๐๘ วันที่ ๒ ก.พ. ๐๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๕๐๓/๑๑๐๘

สำนักงานรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรคุ้มครองการนิमित พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างคัน

ด้วยคณะรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาสมมติให้เสนอร่างพระราช บัญญัติ สัทธิ คุ้ม
กรองการ นิमित พ.ศ. .... ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างคัน พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผลมาเพื่อขอ ได้โปรดคันาเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษา
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยั้ง

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

เหตุผล

เพื่อส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและการนิมิตผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี อันจะเป็นประโยชน์และเป็นการก้าวหน้าทางเทคนิคในอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมในประเทศ และเพื่อให้ผู้ทำการนิมิตมีหลักประกันว่าการนิมิตของเขา จะไม่มีบุคคลอื่นนำไปทำหรือใช้โดยมิได้รับความยินยอมหรือค่าตอบแทน จึงเป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

ร่าง

พระราชบัญญัติ

สิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสิทธิบัตรคุ้มครองการ
นิมิต พ.ศ. ....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิทธิบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญคุ้มครองการนิมิต

“ตัวแทนขอรับสิทธิบัตร” หมายความว่า บุคคลซึ่งกระทำการแทนบุคคลอื่น
ในการขอรับสิทธิบัตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ รักษาการ ตาม พระราช
บัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่า
ธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๕ การนิมิตที่ขอรับสิทธิบัตรได้ต้องเป็นการนิมิตผลิตภัณฑ์ หรือ
กรรมวิธี หรือเป็นการนิมิตที่ทำให้ขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีและเป็นการนิมิต
ใหม่และมีประโยชน์

LIRT

การนิมิตตั้งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการนิมิตใหม่

(๑) การนิมิตที่ได้มีบุคคลอื่น ทราบโดยทั่วไป หรือใช้โดยเปิดเผย อยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

(๒) การนิมิตที่ได้มีการพรรณนาไว้ในสิ่งพิมพ์ที่เปิดเผยไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

(๓) การนิมิตที่ได้มี ประชาชน ใช้หรือ ซื้อมาในราชอาณาจักรซึ่ง ผลักดันให้นิมิต ผลักดันที่ทำงานตามกรรมวิธีนั้นมิคตินั้นแล้วก่อนวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๖ การนิมิตตั้งต่อไปนี้ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

(๑) การนิมิตอาหารหรือเครื่องดื่ม

(๒) การนิมิตยาหรือสิ่งผสมของยา

(๓) การนิมิตที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี อนามย์หรือสวัสดิ

ภาพของประชาชน

มาตรา ๗ ผู้ทำการนิมิตเป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร

สิทธิขอรับสิทธิบัตรย่อมโอนและรับมรดกกันได้

การโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตร ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน

มาตรา ๘ ถ้ามีบุคคลหลายคนทำการนิมิตร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรร่วมกัน

ในกรณีผู้ทำการนิมิตร่วมคนใดไม่ยอมรับขอรับสิทธิบัตรหรือคัดค้านไม่ได้ ผู้ทำการนิมิตคนอื่นจะขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตที่ได้ทำร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

ผู้ทำการนิมิตร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมขอรับสิทธิบัตรจะขอเข้าร่วมเป็นผู้ขอรับสิทธิบัตรเมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกสิทธิบัตร เมื่อได้รับคำขอแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำขอและแจ้งกำหนดวันสอบสวนไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้วินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ขอร่วมรับสิทธิบัตร

LIART

มาตรา ๙ ในกรณีบุคคลหลายคนต่างทำการนิมิต อย่างเดียวกันโดยไม่ร่วมกัน ให้ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร ถ้ายื่นคำขอรับสิทธิบัตรในวันเดียวกัน ให้ทำความตกลงกันว่าจะให้ผู้ใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้นละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๐ การขอรับสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอรับสิทธิบัตรให้ประกอบด้วยรายละเอียดการนิมิตดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อที่แสดงถึงการนิมิต

(๒) ลักษณะและความมุ่งหมายของการนิมิตโดยสังเขป

(๓) คำพรรณนาการนิมิตและวิธีปฏิบัติการตามการนิมิตที่ดีที่สุดโดยชัดแจ้งอื่น จะทำให้ผู้มีความรู้ในศิลปะหรือวิทยาการเกี่ยวกับการนิมิตสามารถทำและปฏิบัติการตามการนิมิตนั้นได้

(๔) ข้อถือสิทธิโดยชัดแจ้ง

(๕) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ คำขอรับสิทธิบัตรแต่ละฉบับให้ขอได้เฉพาะการนิมิตอย่างเดียว ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรใดมีการนิมิตหลายอย่าง ให้สั่งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรเลือกการนิมิตแต่อย่างใดสำหรับคำขอรับสิทธิบัตรนั้น

ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรได้แจ้งการเลือกการนิมิตตามความในวรรคหนึ่งแล้ว ย่อมมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตที่เหลือจากการเลือกนั้น และถ้าได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร สำหรับการนิมิตที่เหลือจากการเลือกภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้แจ้งการเลือก ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอนั้นในวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรฉบับแรก

มาตรา ๑๒ ผู้ใดได้แสดงการนิมิต สิ่งนิมิตหรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีนิตในงานแสดงสินค้าซึ่งรัฐบาลไทยเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันเปิดงานแสดง ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอนั้นในวันเปิดงานแสดงสินค้า

LIRT

มาตรา ๑๓ ผู้ใดไต่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตใดไว้ก่อนแล้ว ณ ต่างประเทศ ประเทศเดียวหรือหลายประเทศ ถ้าไต่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตนั้นในราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันไต่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้ในต่างประเทศเป็นครั้งแรก จะขอให้อ่อนย่อนคำขอรับสิทธิบัตรในต่างประเทศนั้นเป็นวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักรก็ได้ หากว่ากฎหมายของประเทศนั้นให้สิทธิเช่นเดียวกันแก่ผู้มีสัญชาติไทยหรือซึ่งไต่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตนั้นในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๔ ผู้ขอรับสิทธิบัตรอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรและรายละเอียดการนิมิตได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ต้องไม่เป็นการเพิ่มเติมสาระสำคัญของการนิมิต

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้บุคคลผู้ใดตรวจ กัดสำเนา หรือเปิดเผยรายละเอียดการนิมิตก่อนที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรตามมาตรา ๒๐ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือผู้ขอรับสิทธิบัตรละทั้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๖ ถ้าอธิบดีเห็นว่าการนิมิตตามคำขอรับสิทธิบัตรใดเป็นการนิมิตที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับเพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรปกปิดการนิมิตตามคำขอรับสิทธิบัตรนั้นไว้เป็นความลับจนกว่าจะส่งเป็นอย่างอื่น

ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยการนิมิตที่อธิบดีสั่งให้ปกปิดไว้เป็นความลับตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตใด ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตนั้นนอกราชอาณาจักร เว้นแต่

(๑) ไต่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการนิมิตนั้นไว้ในราชอาณาจักรก่อนแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันและอธิบดีไม่ได้สั่งให้ปกปิดการนิมิตนั้นไว้เป็นความลับตามมาตรา ๑๖ หรือ

(๒) ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

LIRT

หมวด ๒ การออกสิทธิบัตร

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรส่งตัวอย่างหรือแบบจำลอง ของสิ่งที่มีลักษณะตามที่ขออนุญาตกรณวิธีที่มีขนาดเหมาะสมก็ได้

มาตรา ๑๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปฏิเสธการออกสิทธิบัตร ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตรรายใด ให้ประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียม การประกาศโฆษณา คำขอรับสิทธิบัตรแล้ว ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตร ไม่ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งให้ชำระให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๑ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศโฆษณา คำขอรับ สิทธิบัตร บุคคลใดจะยื่นคำคัดค้านการขอรับสิทธิบัตรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำคัดค้านแล้ว ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตร ถ้าภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับสำเนาคำคัดค้านผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ยื่นคำโต้แย้ง คำคัดค้านนั้น ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร คำคัดค้านและคำโต้แย้งยื่นพร้อมด้วยหลักฐาน ถ้ามี

ในการพิจารณาคำคัดค้านและคำโต้แย้ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะให้ผู้คัดค้านและผู้ขอรับสิทธิบัตรนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้วินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้คัดค้าน

มาตรา ๒๒ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการสิทธิบัตรได้วินิจฉัยหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้คัดค้านการขอรับสิทธิบัตรเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร ถ้าผู้คัดค้าน โต้แย้งคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการ คำนึงตน ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่

LIRT

วันที่ได้มีความฉงน หรือคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ถือว่าโดยนัยคำขอนั้นในวันเดียวกันกับวันที่ผู้ถูกคัดค้านยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๓ สิทธิบัตรให้ออกตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้ขอรับสิทธิบัตรจะได้รับสิทธิบัตรต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมการออกสิทธิบัตรแล้ว ถ้าไม่ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ชำระให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

หมวด ๓ สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

มาตรา ๒๕ สิทธิบัตรให้มีอายุสิบห้าปีนับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร แต่มีให้ถือว่าการกระทำของผู้ใดก่อนวันประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรเป็นการละเมิดสิทธิตามสิทธิบัตร

มาตรา ๒๖ ผู้ทรงสิทธิบัตรเท่านั้นมีสิทธิทำ นำเข้าในราชอาณาจักร ใช้ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร หรือใช้กรรมวิธีที่มีลักษณะตามสิทธิบัตร รวมทั้งนำเข้าไปในราชอาณาจักรใช้ หรือจำหน่ายสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีที่มีลักษณะตามสิทธิบัตร

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) การทำ หรือใช้สิ่งหนึ่งหรือการใช้กรรมวิธีหนึ่งเพื่อประโยชน์ในการวิจัย หรือทดลอง
- (๒) การใช้สิ่งหนึ่ง หรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีหนึ่งโดยนิตินายานพาหนะที่เดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (๓) การใช้หรือจำหน่ายสิ่งหนึ่งหรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีหนึ่งที่ทำขึ้น หรือได้มาโดยชอบ

มาตรา ๒๗ ในกรณีบุคคลใดประกอบกิจการทำสิ่งหนึ่งหรือใช้กรรมวิธีหนึ่งมีลักษณะเดียวกับบุคคลอื่นได้ขอรับสิทธิบัตรไว้ก่อนแล้ว ถ้าเป็นการกระทำโดยสุจริต และก่อนวันประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ย่อมมีสิทธิทำสิ่งหนึ่งหรือใช้กรรมวิธีหนึ่งนั้นต่อไป แต่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร

LIERT

สิทธิตามมาตราหนึ่งร้อยยี่สิบหกกันได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีมีผู้ทรงสิทธิบัตรหลายคน ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรแต่ละคน มีสิทธิใช้สิทธิ ตามสิทธิบัตรได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรอื่น

มาตรา ๒๙ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิตามสิทธิบัตร หรือจะโอนสิทธิบัตรให้แก่บุคคลใดก็ได้

ในกรณีมีผู้ทรงสิทธิบัตรหลายคน การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร หรือการโอนสิทธิบัตร ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรทุกคน

การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและการโอนสิทธิบัตร ต้องทำเป็นหนังสือ และจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีสิทธิบัตรตกทอดโดยทางมรดก ถ้ายังมีได้จดทะเบียนการรับมรดก จะเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนไม่ได้

หมวด ๔

การชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปี

มาตรา ๓๑ ผู้ทรงสิทธิบัตรต้องชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปีภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สี่แห่งอายุของสิทธิบัตรและภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของทุก ๆ ปีต่อไป

ถ้าสิทธิบัตรออกภายหลังวันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สี่แห่งอายุของสิทธิบัตร ให้ชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปีสำหรับปีที่ยังไม่ได้ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันออกสิทธิบัตร

มาตรา ๓๒ ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปีตามมาตรา ๓๑ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดกำหนดชำระค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปีตามมาตรา ๓๑ ให้สิทธิบัตรสิ้นสุดอายุ

LIRT

หมวด ๕

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตร

มาตรา ๓๓ เมื่อพนักงานสอบสวนรับตัวนอกบัตรให้แก่บุคคลใด บุคคลอื่นจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่มีการทำสิ่งนิมิตตามสิทธิบัตร หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีนิมิตตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการจำหน่ายสิ่งนิมิตตามสิทธิบัตร หรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีนิมิตตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักร หรือมีการจำหน่ายสิ่งเหล่านั้นในราคาสูงหรือไม่พอสนองความต้องการของประชาชนโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๓๔ เมื่อได้รับคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาข้อและแจ้งกำหนดวันสอบสวนไปยังผู้ทรงสิทธิบัตร และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามมาตรา ๒๔

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวนและวินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามมาตรา ๒๔

ในการวินิจฉัยให้ผู้ขอได้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ถ้าคู่กรณีตกลงกันไม่ได้ในเรื่องค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร และข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรมาตรา ๒๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กำหนด

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้ออกตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ เมื่อปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้นได้ และให้แจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้นไปยังผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร

LIRT

หมวด ๖

คำสันนิษฐานใหม่ทดแทนการละเมิดสิทธิตามสิทธิบัตร

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิตามสิทธิบัตร ผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรจะฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนได้เฉพาะสำหรับระยะเวลาตั้งแต่เมื่อ

(๑) ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ใช้คำว่า “สิทธิบัตรไทย” หรืออักษร “สบท.” พร้อมด้วยเลขที่สิทธิบัตรให้ปรากฏที่สิ่งที่มีผิดตามสิทธิบัตร หรือที่สิ่งทำขึ้นตามกรรมวิธีที่มีผิดตามสิทธิบัตร หรือที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อสิ่งเหล่านั้นหรือ

(๒) ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้แจ้งให้ผู้ละเมิดทราบถึงการละเมิดนั้นแล้ว

มาตรา ๓๘ คำสันนิษฐานใหม่ทดแทนการละเมิดสิทธิตามสิทธิบัตรจะฟ้องเรียกสำหรับระยะเวลาเกินห้าปีก่อนวันยื่นฟ้องมิได้

หมวด ๗

การเวนคืนและการเพิกถอนสิทธิบัตรและข้อต่อสิทธิตามสิทธิบัตร

มาตรา ๓๙ ผู้ทรงสิทธิบัตรอาจเวนคืนสิทธิบัตรหรือข้อต่อสิทธิแห่งสิทธิบัตรได้ โดยทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การเวนคืนสิทธิบัตรหรือข้อต่อสิทธิแห่งสิทธิบัตร ถ้ามีผู้ทรงสิทธิบัตรหลายคน ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรทุกคน หรือถ้ามีการให้ผู้ใดใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นั้นด้วย

มาตรา ๔๐ สิทธิบัตรใดหรือข้อต่อสิทธิแห่งสิทธิบัตรใดที่ออกโดยฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ (๓) หรือ (๔) ให้ถือว่าสิทธิบัตรหรือข้อต่อสิทธิแห่งสิทธิบัตรนั้นไม่สมบูรณ์

LIRT

ความไม่สมบูรณ์แห่งสิทธิบัตรหรือข้อดีสิทธิแห่งสิทธิบัตรนั้น บุคคลผู้มีส่วนได้เสียจะกล่าวอ้างขึ้นก็ได้ หรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะร้องต่อศาลขอให้เพิกถอนสิทธิบัตรหรือข้อดีสิทธิแห่งสิทธิบัตรนั้นก็ได้

มาตรา ๔๑ เมื่อพนักงานคหบดีนับแต่วันออกสิทธิบัตรให้แก่บุคคลใด ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะร้องต่อศาลขอให้เพิกถอนสิทธิบัตรนั้นก็ได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่มีการทำสิ่งนimitตามสิทธิบัตร หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีนimitตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักรโดยไม่เห็นเหตุผลอันสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการจำหน่ายสิ่งนimitตามสิทธิบัตรหรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีนimitตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักร หรือมีการจำหน่ายสิ่งเหล่านั้นในราคาอันสูงหรือไม่พอสนองความต้องการของประชาชนโดยไม่เห็นเหตุผลอันสมควร

หมวด ๔

สิทธิของรัฐ

มาตรา ๔๒ เพื่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ กระทรง ทบวง กรม โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีสิทธิทำ ใช้ หรือจำหน่ายสิ่งนimitหรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีนimitหรือใช้กรรมวิธีนimitที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือได้รับสิทธิบัตรแล้ว แต่ต้องให้ค่าทดแทนแก่ผู้ทรงสิทธิบัตรตามสมควร

มาตรา ๔๓ ในกรณีผู้ทรงสิทธิบัตรไม่พอใจค่าทดแทนที่กระทรง ทบวง กรมให้ตามมาตรา ๔๒ ให้กระทรง ทบวง กรมและผู้ทรงสิทธิบัตรตกลงกันถึงอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด ถ้าไม่อาจตกลงกันในการตั้งอนุญาโตตุลาการ ให้ต่างฝ่ายต่างตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละหนึ่งคน ถ้าฝ่ายใดไม่ยอมตั้งอนุญาโตตุลาการให้อีกฝ่ายหนึ่งขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการของฝ่ายที่ไม่ยอมตั้งนั้น

ในกรณีอนุญาโตตุลาการหลายคน ให้ถือเสียงข้างมากเป็นคำชี้ขาด ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้อนุญาโตตุลาการตั้งบุคคลภายนอกคนหนึ่งเป็นประธานชี้ขาด

LIART

ถ้าอนุญาตโดยตุลาการตกลงกันไม่ได้ในการตั้งประธาน ให้อนุญาตโดยตุลาการขอให้ศาลตั้งประธาน

คำชี้ขาดของอนุญาตโดยตุลาการหรือของประธานให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

ตัวแทนขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนขอรับสิทธิบัตร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๕ ตัวแทนขอรับสิทธิบัตรต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและสอบไล่ได้ตามหลักสูตรที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๖ กวรขออนุญาตกระทำการเป็นตัวแทนขอรับสิทธิบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๗ ใบอนุญาตตัวแทนขอรับสิทธิบัตรให้มีอายุจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ย่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๔๘ ตัวแทนขอรับสิทธิบัตรต้องรักษามารยาทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ เมื่อปรากฏว่าตัวแทนขอรับสิทธิบัตรขาดคุณสมบัติ หรือประพฤติผิดมารยาท พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตัวแทนขอรับสิทธิบัตรไว้

มาตรา ๕๐ ผู้เพิกถอนใบอนุญาตตัวแทนขอรับสิทธิบัตรเพราะเหตุประพฤติผิดมารยาทจะขอใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๑๐

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๑ ให้มีคณะกรรมการสิทธิบัตร ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธาน กรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวน ไม่เกินสิบสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิทาง วิศวกรรมศาสตร์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางวิทยาศาสตร์ รวมกัน ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน

LIRT

คณะกรรมการสิทธิบัตรจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๒ คณะกรรมการสิทธิบัตรมีอำนาจและหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์คำส่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๓ กรรมการสิทธิบัตรอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสามปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๕๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕๓ กรรมการสิทธิบัตรพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับความจำคุกหรือคำพิพากษาดังที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการสิทธิบัตรพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งให้ผู้อื่น

เป็นกรรมการแทน

กรรมการสิทธิบัตรซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๕ การประชุมของคณะกรรมการสิทธิบัตรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๓๔ มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

LIRT

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๕ มีสิทธิเลือกอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสิทธิบัตร หรือนำคดีไปสู่ศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสิทธิบัตรให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสิทธิบัตรให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๘ ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ สิทธิบัตรมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ ถ้อยคำหรือ ส่งเอกสาร หรือสิ่งใดเพื่อประกอบการ พิจารณาได้

หมวด ๑๑

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ใช้สิทธิตาม สิทธิบัตรใช้คำว่า “สิทธิบัตรไทย” หรืออักษร “สบท.” หรือคำอื่นใดที่มีความ หมายเช่นเดียวกันให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์หรือที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ หรือ ที่เอกสารโฆษณา

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ตามสิทธิหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีสิทธิบัตร

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ทำผลิตภัณฑ์ ตามสิทธิบัตรหรือใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร

มาตรา ๖๒ บรรดาคำขอ คำคัดค้านและคำโต้แย้งตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้แบบพิมพ์และมีสำเนาตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

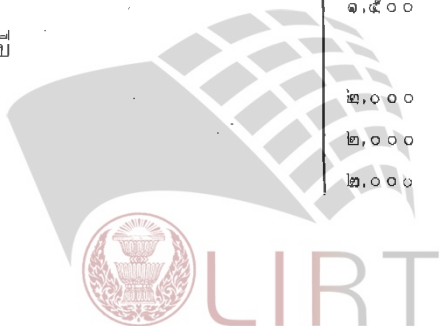
มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ หรือมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	บาท
๑	คำขอรับสิทธิบัตร	๑,๐๐๐
๒	คำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรหรือเอกสารเกี่ยวกับคำขอรับสิทธิบัตร	๕๐๐
๓	คำขอแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดการนิมิต	๑,๐๐๐
๔	การประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร	๒,๐๐๐
๕	คำคัดค้านการขอรับสิทธิบัตร	๑,๐๐๐
๖	คำโต้แย้งคำคัดค้าน	๕๐๐
๗	การออกสิทธิบัตร	๑,๕๐๐
๘	ค่าธรรมเนียมสิทธิบัตรรายปี	
	ปีที่ ๔	๒,๐๐๐
	ปีที่ ๕	๒,๐๐๐
	ปีที่ ๖	๒,๐๐๐

อัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	บาท
	ปีที่ ๗	๓,๐๐๐
	ปีที่ ๘	๓,๐๐๐
	ปีที่ ๙	๓,๐๐๐
	ปีที่ ๑๐	๔,๐๐๐
	ปีที่ ๑๑	๔,๐๐๐
	ปีที่ ๑๒	๔,๐๐๐
	ปีที่ ๑๓	๕,๐๐๐
	ปีที่ ๑๔	๕,๐๐๐
	ปีที่ ๑๕	๕,๐๐๐
๕	การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร	๑,๐๐๐
๑๐	การจดทะเบียนการโอนและการรับมรดกสิทธิบัตร	๑,๐๐๐
๑๑	คำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตร	๕๐๐
๑๒	การออกไปอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร	๑,๐๐๐
๑๓	การขอตรวจเอกสารชั่วคราว	๕๐
๑๔	การคัดสำเนาเอกสารหน้าละ	๕๐
๑๕	การออกหนังสือรับรองฉบับละ	๑๐๐
๑๖	คำขออนุญาตเป็นตัวแทนขอรับสิทธิบัตร	๒๐๐
๑๗	การออกไปอนุญาตตัวแทนขอรับสิทธิบัตรหรือที่อยู่ใบอนุญาต	๒,๐๐๐
๑๘	การออกไปแทนสิทธิบัตร ใบอนุญาตใช้สิทธิบัตร หรือใบ อนุญาตตัวแทนขอรับสิทธิบัตร	๑๐๐
๑๙	คำอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่	๑,๐๐๐
๒๐	คำขออื่น ๆ	๑๐๐
๒๑	แบบพิมพ์ฉบับละ	๑๐

LIART

นายเกษม ศรีพยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต พ.ศ. ....

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

เหตุผล เพื่อส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและการนิมิต-ผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี อันจะเป็นประโยชน์และเป็นการก้าวหน้าทางเทคนิคในอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมในประเทศและเพื่อให้ผู้ทำการนิมิตมีหลักประกันว่าการนิมิตของเขาจะไม่มีบุคคลอื่นนำไปทำหรือใช้โดยมิได้รับคามยินยอมหรือค่าตอบแทน จึงเป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต

กระผมหวังว่าท่าน สมาชิกคงจะเห็นความจำเป็นและพิจารณาปรับหลักการนี้ด้วยดี

นาย สมภพ โหตระกิตย์ : สำหรับการที่จะตรากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการนิมิต ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง - การ ค้น คัด ประดิษฐ์ ของบุคคลนั้น กระผมก็เห็นด้วยว่า เป็นกฎหมายที่มีประโยชน์ในทางสังคมและ

ประเทศชาติ ที่ว่าเป็นกฎหมายที่มีประโยชน์แก่สังคมก็เพราะเหตุที่เป็นกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่บุคคลที่มีมันสมองเป็นเลิศ สามารถค้นคิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ให้มาเป็นประโยชน์แก่สังคม ก็ชอบที่สังคมจะตอบแทนเป็นรางวัลให้แก่บุคคลที่ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เป็นประโยชน์ต่อสังคมนั้นด้วยการให้รางวัลในแง่ที่เขาผลิต เขาจำหน่าย หรือเขาทำ สิ่งที่เขาค้นคิดได้นั้นในระยะเวลาหนึ่ง ก็หมายความว่าให้บุคคลที่ค้นคิดหรือประดิษฐ์ได้เป็นคนแรกนั้น ผู้ชกษาการจำหน่ายหรือการผลิตได้ในระยะเวลาหนึ่ง ที่ว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ก็เพราะเหตุที่ว่า ในปัจจุบันนี้ประเทศต่างๆ ส่วนมากได้มีกฎหมายคุ้มครองการนิมิตอยู่ประมาณ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ มีหรือน้อยประเทศเพียง ๒-๓ ประเทศเท่านั้นที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการนิมิต การที่ประเทศไม่มีกฎหมายคุ้มครองการนิมิตนั้นก็มีผลเสียอย่างประการเหมือนกัน กล่าวคือทำให้บุคคลบางคนในประเทศนั้นเลยโอกาสเลียนแบบสิ่งที่เขาได้ค้นคิดเป็นเวลาานมาแล้ว และเขาได้รับความคุ้มครองอยู่ในประเทศอื่นๆ แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีกฎหมายให้ควม

LIART

คุ้มครองกันจะมีบุคคลบางประเภท ฉวยโอกาสทำของเทียมเลียนแบบของแท้จริงของเขาและที่สามารทำเช่นนั้นได้ก็เพราะเหตุที่ว่าไม่มีกฎหมายคุ้มครอง ค้ายเหตุลักษณะการกระทำเช่นนี้พิจารณาแล้ว ก็เท่ากับว่า เป็นการทำลายกำลังใจของบุคคลอื่น เป็นการเอาเปรียบแก่บุคคลที่เขาสามารถค้นคิดได้ ในขณะที่เดียวกัน ผลเสียก็ตกอยู่กับประชาชนในประเทศนั้นที่จำเป็นต้องใช้ของเทียม ซึ่งมีคุณภาพไม่ดีมากกว่าที่จะได้ใช้ของแท้จริงของคนที่เขาคิดเป็นคนแรก นั่นคือประโยชน์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่อย่างไรก็ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เป็นของใหม่สำหรับประเทศไทย และร่างพระราชบัญญัตินี้เองถ้าพูดตามส่วนแล้ว ได้มีการริเริ่มที่จะตรากฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๑ ในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้สั่งให้กรมร่างกฎหมายกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการนิมิตตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๑ แต่ก็ไม่สามารถที่จะออกตราใช้เป็นกฎหมายได้ จนกระทั่งถึงพ.ศ. ๒๕๐๘ ความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีอยู่หลายประการด้วยกัน แต่เท่าที่กระผมมีความเป็นห่วงว่า

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อนำมาใช้ในประเทศไทยแล้ว จะมีผลเสียมากกว่าผลดีนั้นขึ้นอยู่กับการที่ฝ่ายบริหารหรือว่ารัฐบาลจะออกสิทธิบัตรให้แก่บุคคลที่ค้นคิดนั้น คือออกสิทธิบัตร ก็คือหมายความว่า ออกไปรับรองให้ความคุ้มครองแก่บุคคลที่ค้นคิดผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีที่เป็นของใหม่ในระยะหนึ่ง ที่กระผมเป็นห่วงก็เพราะเหตุที่ว่าเมื่อบุคคลใดได้ค้นคิดหรือประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ใดที่เป็นประโยชน์และเป็นของใหม่และเมื่อเขาต้องการที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายนี้ เขาก็ต้องมายื่นคำขอต่อกระทรวงเจ้าหน้าที่ ซึ่งตามกฎหมายไทยก็คือกระทรวงเศรษฐกิจเพื่อจะขอรับสิทธิบัตร ใบสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์ของเขาในการที่เขาจะขอรับใบสิทธิบัตรนั้นเขาต้องยื่นคำขอพร้อมด้วยรายการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ เช่นลักษณะและความมุ่งหมายของการนิมิตข้อดีสิทธิโดยชัดแจ้งอะไรต่าง ๆ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอความคุ้มครองหรือขอใบสิทธิบัตรจากผู้ค้นคิดประดิษฐ์ได้แล้ว งานของเจ้าหน้าที่ก็คือการที่จะสอบสวนว่าการยื่น

LIRT

ทำการขอให้ความ คุ่ม ครอง นั้น เป็นการสมควรหรือไม่ จุดนี้เองเป็นจุดของความยุ่งยาก จุดที่ทำให้เกิดงานล่าช้า จุดก่อให้เกิดความ คอรัปชั่น ก็อยู่ตรงลักษณะในจุดนี้ เมื่อพิจารณาดูระบบของประเทศที่เขาปฏิบัติกันแล้วก็อาจจำแนกออกได้เป็น ๒ ประเภท ประเภทกลุ่มแรกมีหลายประเทศ เช่น ประเทศฝรั่งเศส สเปน เบลเยียม ประมาณ ๑๐ กว่าประเทศรวมทั้ง ประเทศ อังกฤษ ในระยะแรกมองเห็น อันตราย ของ การ ที่ จะ ให้ อำนาจพนักงานในอิน ที่ จะ ทำ การ ตรวจสอบคำขอ ใบ สิทธิบัตร อย่าง ละเอียดยกคือหมายความว่าตรวจสอบว่าเป็น การ ประดิษฐ์หรือนิคมลตักดัดแก้ไขหรือไม่ มีประโยชน์หรือไม่ หรือเป็นกรรมวิธีหรือไม่ ซึ่งในลักษณะการตรวจสอบ เช่นนี้เป็นกรจำเป็น ที่ จะ ต้อง ใช้ ความรู้ ในทางวิชาการต่าง ๆ เช่นทางวิทยาศาสตร์ การไฟฟ้า การช่าง การเคมี อะไรต่าง ๆ มากมาย นอกจากนั้นโดยเฉพาะคือการตรวจสอบว่าเป็น การ นิคมตใหม่หรือไม่ คือหมายความว่ายังมีการเผยแพร่โฆษณาหรือยัง มีบุคคลอื่นได้ทราบหรือยัง ได้มีการใช้ ซ้อขาย ในประเทศหรือยัง การตรวจสอบเพื่อทราบ

ข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นงานยุ่งยากและเป็นงานใหญ่ยิ่ง โดยเหตุนี้ประเทศเหล่านั้นจึงมองเห็นว่าถ้าจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบให้ชัดเจนแน่นอนเสียก่อนแล้ว ก็จะเป็นปัญหาที่จะใช้เวลานาน ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ไม่เพียงพอ โดยเหตุนี้ ประเทศกลุ่มนี้เองจึงไม่ถือความสำคัญการตรวจสอบเป็นหัวใจ คงถือหลักการปฏิบัติดังนี้ เมื่อได้รับคำขอจากประชาชนคือขอความคุ้มครองแล้วเพียงแต่จะตรวจดูว่าคำขอ ความ คุ่ม ครอง นั้น ขัดกับกฎหมายหรือไม่ คือสิ่งประดิษฐ์ กิดค้นขึ้นนั้นเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ เช่นเป็นการประดิษฐ์อาหาร หรือเป็นการ ประดิษฐ์ยา หรือเป็นการประดิษฐ์อาวุธ ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าไม่ขัดและมีหลักฐานเอกสารที่เขาคิดการครบถ้วนเขาจะจดทะเบียนให้ทันที แต่ก่อนจะจดทะเบียนนั้น เขาให้ระยะเวลาประชาชนคนอื่น ๆ ที่จะมาโต้แย้งกันเองว่าการขอรับสิทธิบัตรของบุคคลนั้น ไม่สมควรที่จะให้ เพราะเหตุที่ว่าไม่ใช่ของใหม่ ไม่ใช่กรรมวิธีอะไรต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ คือปล่อยให้ประชาชนเป็นผู้

LIART

คัดค้านซึ่งกันและกัน เจ้าหน้าที่รัฐบาล
ไม่ยอมเข้าไปตรวจสอบถึงลักษณะของสิ่ง
ประคิษฐ์เหล่านั้น เพราะฉะนั้นจะเห็น
ได้ว่าในประเทศเหล่านี้ ในโมติหิตรี
ของเขา เขาจะเขียนค่อท้ายไว้ว่ารัฐบาล
ไม่รับรอง คือมีคำโดยเฉพาะที่เขาระบุ
ไว้ให้เห็นชัดว่ารัฐบาลไม่รับรองสิทธิ-
บัตรอันนั้นว่าจะมีประโยชน์ว่าจะเป็นผลกั-
ภณท์ที่เป็นของใหม่จริง แต่รัฐบาลจก
ทะเบียนให้ก็สุดแล้วแต่ประชาชน จะไป
ว่ากันเอง ถ้าหากประชาชนไม่คัดค้าน
หรือคัดค้านแล้ว ศาลบอกว่าใช้ได้ก็เป็น
เรื่องของบุคคลนั้นจะได้รับความคุ้มครอง
ไป นวัตกรรมของกลุ่มแรก แต่อีก
กลุ่มหนึ่ง คือ คือเรื่องการตรวจสอบค่า
ขอรับสิทธิบัตรเป็นหัวใจสำคัญคือ ตรวจ
สอบว่าผลิตภัณฑ์อันนั้น เป็นผลิตภัณฑ์
ที่มีประโยชน์หรือไม่ เป็นการขอสิทธิ
บัตรเพื่อทำให้ดียิ่งขึ้นนั้น เป็นการทำให้
ดียิ่งขึ้นจริงหรือไม่ เป็นของใหม่
หรือไม่ นี้เข้ามีสำนักงาน มีเครื่องมือ
มีห้องวิชาการที่จะทำการ ตรวจสอบ โดย
เฉพาะ และเมื่อเขาตรวจสอบแล้ว เขา
จึงประกาศยอม รับ ออก โมติหิตรี ให้

ฉะนั้น การตรวจสอบนั้นจะต้องใช้ระยะ
เวลา ใช้เครื่องมือ ใช้จำนวนเงินเป็น
จำนวนมาก นี่เป็นอยู่ ๒ ระบบที่ปฏิบัติ
กันอยู่ สำหรับระบบนี้ ก็เป็นเรื่องที่ว่า
มีประโยชน์ในแง่ที่ว่า เจ้าหน้าที่ของ
รัฐบาลเอาใจใส่เข้มงวด คอยระมัดระวัง
ไม่ให้บุคคลถือโอกาสเข้ามาขอความคุ้ม-
ครอง ในเมื่อสิทธิบัตรของตัวไม่เป็น
สิทธิบัตรถูกต้องตามกฎหมาย หรือมี
ประโยชน์จริง เมื่อระบบการปฏิบัติของ
ประเทศต่าง ๆ มีลักษณะเช่นนี้ ผมได้มา
พิจารณาถึง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
แล้ว ก็เกิดความสงสัย เพราะอ่านดูแล้ว
ไม่เข้าใจว่า รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับ
เรื่องการตรวจสอบก่อนที่จะออกสิทธิบัตร
ให้แก่ผู้ขอขึ้น ใช้ระบบใด พิจารณา
จากมาตรา ๑๘ ประกอบกับมาตรา ๑๙
หรือมาตรา ๒๐ แล้วก็ไม่ได้ความกระ-
้างชัดว่า รัฐบาลจะถือเอาเรื่องการ
ตรวจสอบเป็นหัวใจสำคัญ จะตรวจสอบ
ไปก่อนหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อ
พิจารณามาตรา ๒๐ ซึ่งใช้คำว่า "ถ้า
พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร ออกสิทธิ
บัตร" ประกอบกับมาตรา ๑๘ ที่บอกว่า
"เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบค่าขอรับ

สิทธิบัตร ผมก็เข้าใจว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้เจ้าหน้าที่ของ รัฐบาล ตรวจสอบคำขอสิทธิบัตร อย่างละเอียดถี่ถ้วน ดังที่ปฏิบัติอยู่ในสหรัฐอเมริกา หรือประเทศอังกฤษ หรือประเทศเยอรมัน หรือประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจำเป็นที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่จำนวนมาก และผู้ทรงคุณความรู้วิชาการหลายแขนงเป็นจำนวนมาก ถ้ารัฐบาลดีระบบนี้แล้ว ผมขอเรียนถามรัฐบาลว่า มีเครื่องมือพร้อมแล้วหรือประการหนึ่ง และนอกจากนี้ ในร่างกฎหมายฉบับนี้เอง รัฐบาลก็ไม่ได้อำนาจผูกมัดการปฏิบัติหน้าที่ ของตนว่า เมื่อเขาขอสิทธิบัตรมาแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจะใช้เวลา ในการ ตรวจสอบ ในระยะเวลาเท่าใดมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาตรวจสอบไว้เลย อาจจะใช้ระยะเวลา ๒-๓ ปีก็ได้ ลักษณะเช่นนี้ จะเป็นช่องทางก่อให้เกิดคอร์รัปชัน ถ้าหากว่า ผู้ขอสิทธิบัตรอยากได้สิทธิบัตรเร็ว ก็อาจจะมีการติดสินบน ขอให้ตรวจสอบให้เร็วขึ้น หรือให้เพิกเฉย ในการจะตรวจลักษณะบางประการของสิ่งประดิษฐ์นั้น ๆ นี้ผมเห็นว่าเป็นข้อบกพร่อง

ประการที่ ๒ ที่ขอทราบจากรัฐบาลว่า เพราะเหตุใดรัฐบาลถึงไม่กำหนดระยะเวลาการตรวจสอบคำขอสิทธิบัตร ของเขาว่า จะต้องตรวจสอบให้เสร็จภายในระยะเวลาเท่าใด แต่ตรงกันข้ามสำหรับประชาชนแล้ว ต้องมายืนคัดค้านภายใน ๖๐ วัน อะไรต่าง ๆ เขียนกำหนดเวลาปฏิบัติเอาไว้ ก็สรุปได้ว่า ผมมีข้อสงสัย ๒ ประการ

ประการแรก ในระหว่างระบบที่ให้อัตโนมัติ โดยไม่ต้องทำการตรวจสอบพิถีพิถันนั้น ทำไมรัฐบาลถึงไม่ใช้ระบบนั้น เพราะเหตุใดจึงมาใช้ระบบการตรวจสอบที่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ ใช้เครื่องมือทางวิชาการอย่างมากมาย อย่างเช่นในประเทศที่เขาร่ำรวย เขาทำได้ แต่ประเทศไทย เรามีเครื่องมือเช่นนั้นแล้ว หรือ และ

ประการที่ ๒ เพราะเหตุใด จึงไม่กำหนดระยะเวลา การ ตรวจสอบ ของเจ้าหน้าที่ว่า จะต้องใช้ระยะเวลาเท่าใด

นายเกษม ศิริพยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมมีความขอบคุณ ท่าน สมาชิก ในการ ที่เห็นความจำเป็นในหลักการว่าเราควรจะมี

LIRT

แต่ในเวลาเดียวกันท่านมีความห่วงใยเป็นอันมากจนถึงกับที่แรกเมื่อเริ่มอภิปรายทำให้ผมคิดว่าเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะรับหลักการการดำเนินการ แต่เมื่อฟังเข้าแล้วก็ปรากฏว่าความห่วงใยนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติเท่านั้น จริงผมยอมรับว่าร่างพระราชบัญญัติอันนี้ การปฏิบัติก็เป็นการสำคัญทีเดียว เพราะเป็นการที่จะต้องดำเนินการให้ละเอียดถี่ถ้วนและเหมาะสมกับสถานะของเศรษฐกิจของเรา แต่ในเวลาเดียวกันนั้นผมก็ใคร่ที่จะขอกล่าวตามที่ท่านยกตัวอย่างประเทศต่าง ๆ ที่บางประเทศก็ทำอย่างหนึ่ง อีกบางประเทศก็ทำระบบอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าฟังดูก็คล้าย ๆ กันว่าเมื่อเป็นอย่างนั้น ก็ควรจะพิจารณาว่ามีประโยชน์จริงก็ควรจะรับให้เสีย มากกว่าที่จะตรวจให้ละเอียดพอสมควร แต่ว่าที่จริงสำหรับในเรื่องสิทธิบัตรนี้ในหลักการก็ยอมรับกันแล้วว่าผู้ที่ประดิษฐ์อะไรต่าง ๆ เป็นของใหม่เขาก็จะต้องมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนพอสมควรในระยะเวลาหนึ่ง มิฉะนั้นก็คงไม่มีผู้ต้องการจะประดิษฐ์ แต่ว่าเรื่องชนิดนี้ในสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นจาก อุตสาหกรรมใดเป็นสิ่งที่ทำคิดต่อกันมา ถ้าพูดตามจริงก็เป็น

เวลานับตั้งร้อยปีแล้วก็ได้ ฉะนั้นของที่ประดิษฐ์เหล่านี้ ไม่ใช่ ว่าง่ายนัก ในการที่จะอนุญาตกันง่าย ๆ เพราะว่าเริ่มต้นจริงอาจง่าย เมื่อชีวิตมนุษย์ยังง่ายอยู่ แต่เคยได้ยินเล่ากันว่าผู้ที่ประดิษฐ์เฉพาะแต่ว่าเข็มขัดผมของเมียมาออกไปมาเล่นเก็กงอ โกง ไปอย่างไร กลายเป็น ที่กั๊กกระดาษখনอะไรเหล่านี้ ซึ่งทำให้เกิดว่าวายนั่น แทนนั้น สมัยนานมาแล้ว สมัยนี้จึง ในการ ประดิษฐ์ ไม่ใช่ว่าจะสามารถประดิษฐ์ของง่าย ๆ ขึ้นเป็นของใหม่ ซึ่งอาจจะเห็นแต่เห็นจะเป็นกรณีที่ยากสักหน่อยที่จะเกิดขึ้นของใหม่ ในระยะที่มีผู้ชำนาญ แต่ในส่วนประดิษฐ์ชนิดนี้เวลาผู้ที่ทำการประดิษฐ์โดยมาก ก็ต้องเป็นผู้ที่มีอาชีพแท้ ๆ ที่เดียวและ ไม่ใช่แต่เท่านั้นบริษัทใหญ่ ๆ ที่ทำการ อุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ย่อมมีส่วนสำหรับนักประดิษฐ์ของเขาเองให้ทุนที่จะทำเพื่อจะให้มีการวิวัฒนาการของ อุตสาหกรรม ให้ดีขึ้นทุกที ๆ และ ไม่ใช่แต่เท่านั้น บางทีจากการประดิษฐ์เหล่านี้ แม้แต่บริษัทที่ทำงานในส่วนสินค้าอันหนึ่งเป็นหลักก็ไปจากการประดิษฐ์ส่วนจากผลพลอยได้ก็กลับกลายเป็น หลักของ สินค้า ชนิดนั้นขึ้น ก็มี

LIART

เพราะฉะนั้นเป็นการจำเป็นที่จะต้องมีการ
 ตรวจจรรวกันพอสมควร แต่การที่จะตรวจ
 พอสสมควรนั้น แลจะต้องให้ละเอียดถี่ถ้วน
 แท้ ๆ จนถึงกับโต้แย้งกันไม่ได้ก็คงจะ
 ยากที่จะเป็นได้ ซึ่งถึงปัจจุบันนี้เขาก็ยัง
 มีการ โต้แย้งกันอยู่เนื่อง ๆ เหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นใน มาตรา ๑๐ นี้ทางเจ้า-
 หน้าที่ซึ่งพยายามศึกษาก็ได้ยกบทมาตรา
 นี้มาจากต่างประเทศเช่นของอังกฤษ ของ
 ออสเตรเลีย ของสวีตเซอร์แลนด์ ของ
 เยอรมัน ของฟิลิปปินส์ ของเนเทอร์-
 แลนด์ ของอเมริกา มาเป็นตัวอย่างไว้
 ซึ่งเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าสิ่งที่
 เราต้องตั้งต้นทำ มาตราที่สำคัญที่จะทำ
 ให้เราเริ่มตั้งต้นทำได้โดยมีการตรวจจรรว
 พอสสมควรให้ ประโยชน์ กับผู้ที่เขา ประ-
 ติษฐ์ ผู้ที่เขาจะมาลงทุนและใช้การ
 ประติษฐ์ นั้น ให้เกิดรากฐาน ในการ มี
 กฎหมายสิทธิบัตร ใน ประเทศขึ้น เพื่อผล
 ประโยชน์ในการ ภายหน้านั้น ก็คือมาตรา
 ๑๓ คือบทบัญญัติที่ว่าด้วยคำขอรับสิทธิ
 บัตร และการตรวจสอบและการพิจารณา
 สิทธิบัตร เพราะฉะนั้นถ้าไปดูจาก
 มาตรา ๑๓ ก็จะเป็นส่วนที่บ้องกัน
 ให้ช่วยให้ดำเนินการไปได้พอสมควร ที่
 จะให้สิทธิเป็นการจูงใจแก่ผู้ประติษฐ์

นายสมภพ โหตระกิตย์ :
 กระผมต้องขออนุญาตรบกวนรัฐบาลใน
 ข้อข้องใจของกระผมอีกสักครั้งหนึ่ง
 เพราะเท่าที่ได้ฟังแล้วรู้สึกว่ายังตอบ ไม่
 ตรงกับที่กระผมสงสัย คือข้อสงสัยของ
 กระผมนี้เกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติ ของ
 เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘
 มาตรา ๒๐ ซึ่งกระผมได้กล่าวแล้วว่า
 ในระบบกฎหมายที่ให้ ความคุ้มครองการ
 นิเทศน์ มีวิธีปฏิบัติอยู่ ๒ วิธี คือหมาย
 ความว่าเมื่อประมวลวิธีปฏิบัติใน โลกนี้
 แล้ว เขาทำกันแล้วมีจำแนกออกได้ ๒
 วิธีหรือ ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นหลักคือ
 ความสะดวกของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล
 คือหลักประหยัดไม่ต้องใช้คนมาก ไม่
 ต้องใช้เครื่องมือมากในระบบเจ้าหน้าที่
 จะไม่ตรวจสอบอย่างเข้มงวด จะตรวจ
 สอบว่าสิ่งที่ขอมาอันเป็น สิ่งที่ต้องห้าม
 ตามกฎหมายหรือไม่เท่านั้น เขาจะไม่ตรวจ
 สอบว่าเป็นของใหม่หรือไม่ มีประโยชน์
 หรือไม่ ทำให้ชัดเจนหรือไม่ อย่างที่
 ในกฎหมายไทยบัญญัติ แต่กลุ่มที่ ๒ มี
 เป็นประเทศที่ทำมา นานเป็นร้อยกว่าปี
 มีคนมีความชำนาญ มีผู้คนในทางวิชา
 การต่าง ๆ มีเครื่องมือมากมายอย่างครบ
 ถ้วน ใน ประเทศเหล่านี้เจ้าหน้าที่ต้อง

LIRT

ละเอียดลออ พอได้รับคำขอ ก็ต้องตรวจสอบว่าเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่จริงหรือไม่ มีประโยชน์หรือไม่ การสอบสวนว่ามีประโยชน์หรือไม่ เป็นของใหม่นั้นเป็นงานที่ยากมาก ต้องใช้ความรู้วิชาการมากมาย เมื่อวิธปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลแบ่งออกได้เป็น ๒ กลุ่ม เช่น กระทบจึงขอเรียนถามว่า ประเทศไทยถือกลุ่มใด กระทบเห็นว่าตามถ้อยคำแล้วเข้าใจว่ารัฐบาล คำนึงนโยบายตามกลุ่มที่ ๒ ก็จะเริ่มตรวจสอบอย่างละเอียดเหมือนอย่างกับกลุ่มประเทศที่ รวบรวมมีเครื่องมือ มีวิชา คนต่าง ๆ มากมายเพียงพอ ถ้ารัฐบาลถือข้อนี้ กระทบขอเรียนถามด้วยความเป็นห่วงว่า รัฐบาลมีเครื่องมือพอแล้วหรือที่จะปฏิบัติในระบบนี้ มีบุคคล มีเครื่องมืออะไรต่าง ๆ มีคนที่ชำนาญ รู้เรื่องเกี่ยวกับการที่จะตรวจสอบอะไรต่าง ๆ ว่ามีประโยชน์จริงหรือไม่ เป็นของใหม่จริงหรือไม่ รัฐบาลมีเครื่องมือพร้อมแล้วหรือ

และประการที่ ๒ จะใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบเท่าใด กฎหมายไม่ได้เขียนเอาไว้เลย นี่เป็นข้อสงสัยของกระทบที่กระทบขอเรียนถามเพื่อความกระจ่าง

แจ้ง เพราะถือว่าเป็นหัวใจ สำคัญมากสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทบขอทราบเรียนประการหนึ่งว่า ที่ท่านยกตัวอย่างว่าในการร่างกฎหมายนี้ เจ้าหน้าที่ ได้กฎหมายของประเทศต่าง ๆ ท่านได้อ้างว่า กฎหมายของออสเตรเลีย อังกฤษ สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมัน และสหรัฐอเมริกา แต่มีกฎหมายอยู่ประเทศหนึ่งที่ไม่ควรจะต้องถือ สวิตเซอร์แลนด์ ถือระบบที่ไม่มีการตรวจสอบเป็นสำคัญ แต่เยอรมัน สหรัฐอเมริกาถือหลักการตรวจสอบเป็นสำคัญในระหว่างการตรวจสอบด้วยกันนี้ ระบบของอังกฤษไปอีกอย่างหนึ่ง ระบบอังกฤษ ตรวจสอบเฉพาะในเรื่อง การเป็นของใหม่หรือไม่เท่านั้น แต่ไม่ตรวจสอบไปถึงว่ามีประโยชน์หรือไม่ การปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือไม่เหมือนอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น ที่ถือการตรวจสอบละเอียดลออไปแทบทุกแง่มุม ถ้าเอากฎหมายของประเทศที่ใช้ระบบคนละอย่างมารวมกันแล้ว กระทบว่ากฎหมายนี้ จะสับสน และ จะต้องแก้ไขภายในเร็ววัน

นายเกษม ศรีพิยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ก่อนอื่นตามที่กระทบอ้างกฎหมายตามที่เจ้าหน้าที่ กระทบก็มีความขอบคุณในการที่

LIERT

ท่านสมาชิกได้รู้เรื่องนี้เป็นอย่างไร จง
 ดึงกับขั้วให้เห็นว่ากฎหมายเหล่านั้น อาจ
 จะมีขัดกันก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อตะก
 กระทบไม่ได้อ้างมาตรา เพราะ ฉะนั้น
 ขอร้องอีกทีหนึ่ง คือในมาตรา ๑๐ ของ
 อังกฤษ มาตรา ๔ ออสเตรเลีย มาตรา
 ๔๐ สวิตเซอร์แลนด์ มาตรา ๔๙ มาตรา
 ๕๐ มาตรา ๕๑ เยอรมัน มาตรา ๒๖
 ฟิลิปปีนส์ มาตรา ๑๓ เนเธอร์แลนด์
 มาตรา ๒๐ มาตรา ๑๑๒ ของอเมริกา
 แต่ในส่วนที่ท่านถามถึงมาตรา ๑๘
 มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๘ บอกว่าพนักงาน
 เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้xorบัสติธิบัต
 รส่งตัวอย่างหรือแบบจำลองของ สิ่งนี้ มีค
 หรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธีซึ่งมีชนิดที่
 เหมาะสมได้ ถ้าหากว่าเพื่อประโยชน์ใน
 การตรวจสอบxorบัสติธิบัต ถ้าหากว่า
 ทั้งนี้โดยเหตุที่อาจมีความจำเป็นที่จะ
 ต้องเรียกให้ผู้xorบัสติธิบัตส่งตัวอย่าง
 หรือแบบจำลองของสิ่งชนิดหรือสิ่งที่ทำ
 ขึ้นจากกรรมวิธีชนิดนี้ เพื่อประโยชน์
 ในการตรวจสอบxorบัสติธิบัต จึง
 เป็นการสมควรและจำเป็นที่ต้องบัญญัติ
 ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกให้ส่ง
 ส่งดังกล่าวได้ นี้ละครับแปลว่าจำเป็น

และสมควร ไม่ใช่ว่าจะต้องแสดงออก
 เสมอไป มาตรา ๑๘ พนักงานเจ้าหน้าที่
 จะต้องแจ้งคำสั่งปฏิเสธการออกสิทธิบัตร
 พร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้xorบัสติธิบัต
 การที่บังคับให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำ
 สั่งปฏิเสธการออกสิทธิบัตร พร้อมด้วย
 เหตุผลไปยังผู้xorบัสติธิบัต เพื่อให้ผู้
 xorบัสติธิบัตได้ทราบเหตุผลในการ
 ปฏิเสธการออกสิทธิบัตร ทั้งนี้เพื่อจะ
 ได้มีโอกาสพิจารณาว่าสมควรที่จะอุทธรณ์
 คำสั่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ไปยังคณะกรรมการ
 สิทธิบัตรหรือนำคดีไปสู่ศาล
 หรือไม่

มาตรา ๒๐

๑. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็น
 สมควรออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้xorบัสติธิ-
 บัตก็จะมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอ
 ธิบัตร์นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
 ที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒. การประกาศโฆษณาจะ
 กระทำต่อเมื่อได้รับค่าธรรมเนียมประกาศ
 โฆษณาแล้ว

๓. ถ้าผู้xorบัสติธิบัต ไม่ชำระ
 ค่าธรรมเนียมประกาศโฆษณาภายใน
 ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ชำระหรือ
 ว่าผู้xorบัสติธิบัตละทิ้งคำขอสิทธิบัตร

LIART

(๑) การที่หลักการให้ประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ก็โดยเหตุที่คำนึงตามหลักกฎหมายสิทธิบัตรเยอรมันและอังกฤษ ในเรื่องการคัดค้านการออกสิทธิบัตร การโฆษณาก็เพื่อให้ประชาชนทั่วไปหรือผู้มีส่วนได้เสีย ยื่นคำคัดค้านการออกสิทธิบัตร ถ้าเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตร นั้นมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระบัญญัติ เช่นการนิมิตที่ขอรับสิทธิบัตรนั้น ไม่ใช่เป็นการนิมิตใหม่ หรือว่าถ้าได้มีการออกสิทธิบัตรสำหรับกรณีนั้นแล้ว จะทำให้คุณเสียสิทธิหรือประโยชน์ไปอย่างหนึ่ง

(๒) การที่มอบบัญญัติตาม ๒ และ ๓ ก็เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นหลักปฏิบัติราชการในขณะที่กำหนดให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากบริการของรัฐ เสียค่าธรรมเนียมให้รัฐก่อน เจ้าหน้าที่จึงจะดำเนินการนั้น ๆ ให้ เพราะฉะนั้นในการดำเนินการของเรา ก็จะเห็นได้ว่า จะดำเนินการไปโดยการประกอบวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ได้ผลในเริ่มต้นพอสมควรตามกำลังที่จะสามารถกระทำได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าอย่างง่ายเสียทีเดียว เพราะการโต้เถียงกันนั้นย่อมจะมีขึ้น ส่วนที่ไม่ได้

กำหนดเวลาไว้ ก็เพราะว่าในการที่จะกำหนดเวลาให้สามารถตรวจสอบได้รวดเร็วหรือช้าเพียงใดนั้น ก็อยู่ในส่วนการคัดเลือกที่ประดิษฐ์ขึ้นนั้น ๆว่าจะยากเย็นหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามทางเจ้าหน้าที่ก็ต้องรวบรวมมีส่วนที่จะต้องทำให้มี Library ที่ว่าที่ไหนได้มีอะไรได้จดไว้บ้าง นั่นก็เป็นหลักประการที่ ๑ แล้วอีกประการหนึ่ง อย่างที่กระผมเรียนว่าเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการเริ่มต้นตามกำลังที่เราสามารถจะทำได้ เพื่อขยายออกไป มาตราที่เป็นหลักสำคัญ เพื่อให้การตรวจนั้น อยู่ในขอบเขตพอสมควรที่จะเป็นของใหม่ ประดิษฐ์ขึ้นแท้ ๆ ในระยะใกล้เคียงที่จะตรวจสอบได้ง่าย ก็คือมาตรา ๑๓ เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าในส่วนนี้ ทางเจ้าหน้าที่ก็ให้พยายามที่จะดำเนินการให้ดีพอสมควร ทั้งที่ท่านสมาชิกก็กล่าวแล้วว่าที่จริงกฎหมายไม่ใช่เป็นของใหม่ เป็นของที่ได้มีการพิจารณากันมาตั้งแต่ปี ๒๔๗๑ ซึ่งเวลานั้นก็เป็นเวลาตั้งสามสิบสี่ปี บิมาแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะดำเนินการอะไร สำหรับกระทรวงเศรษฐกิจนั้น ขออภัยว่า ไม่ได้เคยนึกว่าทางเจ้าหน้าที่มีความสามารถที่จะทำ

ทุกสิ่งทุกอย่างได้ตีเท่ากับ ประเทศที่เขา
เจริญแล้ว และทำมาดั่งร้อยปี มาแล้ว
แต่ในเวลาเดียวกัน ก่อนที่จะเสนอกฎ-
หมายฉบับนี้ ก็พยายาม ไต่ ครอบ ให้
เจ้าหน้าที่ศึกษา เพื่อจะดำเนินการตั้งต้น
ให้ดีพอสมควร เพราะฉะนั้นตามที่ไต่
ปรึกษา พิจารณามาแล้ว ในหลักการ
ท่านสมาชิกเองก็เห็นชอบว่า เราควรจำ
เป็นจะต้องมี เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอ
เสนอหลักการในกฎ หมายฉบับนี้ เพื่อรับ
หลักการ และ ในส่วนวิธีการในรายละเอียด
ใด ๆ ถ้าท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความชำนาญในด้านนี้ จะมีความกรุณา
ชี้แจงอันไหนไม่เหมาะสมก็เสนอแปรญัตติ
ไป ทางกระทรวงเศรษฐกิจ จะรู้สึก
ขอบคุณและรับฟังด้วยความเต็มใจ เพราะ
รู้สำนึกตัวอยู่ว่า ไม่ใช่ว่ารอบรู้ไปทุกสิ่ง
ทุกอย่าง.

หลวงประภอนนิตสาร : เกี่ยว
ด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คำอภิ-
ปรายของข้าพเจ้าอาจจะยืดเยื้อ นิดหน่อย
เรียนให้ทราบล่วงหน้า ไว้และ จะเติม ไป
ด้วยคำถาม ขอท่านรัฐมนตรีได้กรุณา
จดไว้ด้วย ขอท่านกรุณาอย่าเอาบันทึก
เก่า ๆ ของท่านมาอ่าน ซึ่งเสร็จแล้วไม่
ได้ตอบสมาชิกแม้แต่คำเดียว ร่างพระ-

ราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า คิดว่าเป็นร่าง
พระราช บัญ ญัติที่สำคัญที่สุดฉบับหนึ่ง
เพราะว่าเรื่องการ นิคม หรือสิทธิบัตรใน
นิคมสิทธิอะไรเหล่านี้เป็นเรื่องที่การกา
ซึ่งมาช้านาน ดังที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง
ให้สภานทราบแล้ว และกระทรวงเศรษฐกิจ
ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงซึ่งได้
ศึกษาทางนี้ ไปดูงานต่างประเทศไปศึกษา
กันตั้งแต่ข้าพเจ้ายังหนุ่มๆอยู่ก็ได้ ขอโทษ
ออกข้อเสียเลย หอมเจ้าสมิธ เกษม-
ศรี ถัดมากดูเหมือนจะเป็นขุนสำรวจหรือ
อะไรอีกคน จนกระทั่งปลดตราการไป
ด้วยกันทั้งคู่ ต่อมาเมื่อได้มีกานนิศสภา
วิจัยแห่งชาติขึ้นก็ได้มีการ พิจาร ณาถึง
เรื่องกฎหมายการนิคมกันว่าควร จะมี หรือ
ไม่มี สภาวิจัยแห่งชาติได้ขอให้สาขา
สภาวิจัยหลายสาขาพิจารณาว่าควรมีหรือ
ไม่มี บางสาขาเห็นว่าไม่ควรจะมี เพราะว่า
จะไปกีด สิทธิ คน ไทย ที่ จะ ไปเอาอย่าง
ลอกแบบของคนอื่น ของชาวต่างประเทศ
มาทำของสร้างของเพื่อค้าทำ เป็นสินค้า
ขาย หลายสาขาเห็นว่าควรมีรวมทั้งสาขา
นิติศาสตร์ ซึ่งข้าพเจ้าและท่านสมาชิกที่
อภิปรายเมื่อก่อน เป็น กรรมการ อยู่ด้วย
เราเห็นว่าควรมี เพราะคนไทยก็มีสมอง
เหมือนกัน คนไทยคิดอะไรก็ได้ซึ่งควรจะมี
เป็นสิทธิของเขาที่จะหวังแทน เมื่อใด

LIART

ไม่มีการจดทะเบียนไว้ล่วงหน้า ได้เขาก็ไม่สามารถจะได้รับประโยชน์ในการคิดการประดิษฐ์ของเขา ถ้าเขามีโอกาสที่จะเอาความคิดอันนั้นไปขายพวกนายทุนเขาไปจดทะเบียนกันเมืองนอกเขาก็ทำ หรือมีคนอื่นคนที่รับราชการคิดได้ อย่างเราเห็นกันชัด ๆ เรื่องควายเหล็กนี้เสร็จแล้วไม่มีการจดทะเบียนสิทธิ ก็ได้แต่ความคิดความชอบทางราชการ ได้เงินเงินเดือน ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท อะไรไป ซึ่งถ้าเป็นเมืองนอกแล้วเขาขายกันเป็นล้านๆ คนไทยคิดได้ไม่ได้อะไร เพราะฉะนั้นสาขาสาขา วิจัยหลายสาขา รวมทั้งสาขาวิทยาศาสตร์ จึงได้เห็นว่าจะถึงเวลาแล้วที่ควรมีกฎหมายรับรองการ นวัตกรรม เพื่อคนไทยจะได้มีโอกาสได้รับประโยชน์จากความคิดของตัวบ้าง ส่วนข้อที่ห่วงกลัวว่าคนไทยจะไปเอาอย่างไปลอกแบบไปเลียนแบบเขาไม่ได้มัน พวกเราเห็นกันวันนั้นๆ ไม่ใช่วิสัยคนไทยหรอก วิสัยคนชาติอื่นที่เขาถลกอบเอาแบบคนอื่นมาทำ ส่วนคนไทยถึงอยากจะทำก็ไม่มีทุนจะไปลักเอามาทำ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าการมีกฎหมายเกี่ยวกับการนวัตกรรมนี้เป็นประโยชน์มากกว่าเป็นโทษ จึงได้สนับสนุนแก่การสนับสนุนข้าพเจ้ากล่าว ได้เฉพาะ

ว่าของสาขานิติศาสตร์นั้นไม่ได้สนับสนุนอย่างกฎหมายที่ร่างออกมาเป็นรูปนี้ ซึ่งอ่านแล้วรู้สึกว่ามันจะเป็นการทำลายมากกว่าจะเป็นการสร้างให้คนไทยได้รับประโยชน์จากสมองของตัวที่ประดิษฐ์อะไรออกมา ซึ่งคิดกันอะไรออกมาทำไม ข้าพเจ้าจึงว่าเป็นการทำลาย ท่านประธานจะเห็นได้ง่ายๆ ที่เดียวจากอัตราค่าธรรมเนียมทำพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าต้องขอปรับความเข้าใจเสียก่อนว่า ในหลักของกฎหมายที่ออกมาแล้วทุก ๆ สภา รวมทั้งสภา เราถือว่าค่าธรรมเนียมก็ต้องเป็นค่าธรรมเนียมไปชดเชยกับการที่ราชการจะต้องเสียเวลาเสียแรงเจ้าหน้าที่ทำงานในสิ่งนั้นๆ ให้สัมพันธ์กันได้ทำไป ราชการไม่ควรมีนโยบายสร้างค่าธรรมเนียมเป็นไปในทำนองเก็บภาษี ถ้าเราพิจารณาค่าธรรมเนียมทำร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว น่าตกใจเหลือเกิน เห็นตัวเลขหลักพันเป็นแถวไปหมด แม้แต่ค่าขอรับสิทธิบัตรครั้งแรก ๑,๐๐๐ บาท เข้าไปแล้วพอไปขอแก้ไขเพิ่มเติมอะไรนิดหน่อย ๕๐๐ บาท และก็ขอเพิ่มเติมรายละเอียด ๑,๐๐๐ บาท ประกาศโฆษณา ๒,๐๐๐ บาท อย่างเราแจ้งความขอยานในหนังสือพิมพ์ เขาแจ้งความขอยานในหนังสือ

LIART

พิมพ์ ๒,๐๐๐ บาทแห่งความบางที่ไป
หลายอาทิตย์ นี่ประกาศในข่าวสาร
พาณิชย์อะไรของกระทรวงเศรษฐกิจ
ครั้งเดียวครั้งหน้าเท่านั้น เขาเข้าไป
๒,๐๐๐ บาทแล้ว คนเราถ้าถูกใคร
ละเมิดสิทธิเราก็คงรำคาญได้ ในนี้จะ
ไปคัดค้านคำขอรับสิทธิบัตรเขาเสีย
๑,๐๐๐ บาทแล้ว คนอื่นไว้เต็มบอกว่า
ที่คัดค้านนี้ไม่ถูก ข้าพเจ้าถูกกว่า เขาก็
๕๐๐ บาท พอจะออกสิทธิบัตร ออก
กระดาษแผ่นเดียว ๑,๕๐๐ บาท ต้อง
เสียค่าธรรมเนียมลำดับไป ทุกปี ปีที่ ๔
เสีย ๒,๐๐๐ บาท ปีที่ ๕ เสีย ๒,๐๐๐
บาท ปีที่ ๖ เสีย ๒,๐๐๐ บาท ปีที่ ๗,
ปีที่ ๘, ปีที่ ๙ บิลละ ๓,๐๐๐ บาท ปีที่
๑๐, ปีที่ ๑๑, ปีที่ ๑๒ บิลละ ๔,๐๐๐
บาท ปีที่ ๑๓, ปีที่ ๑๔, ปีที่ ๑๕ บิลละ
๕,๐๐๐ บาท มองไปในแง่ว่าคนเรา
สมองคิดอะไรขึ้นมาว่ารายใหญ่ เงิน
เท่านั้นไม่ทำอะไร แต่ว่าท่านประธาน
คนไทยเราเป็นคนที่มีมั่งมีท่านหรือ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าว่าพวกสมองคิด
คนจน จนแล้วต้องคิด เราเวลานเรา
สนับสนุนนักศึกษาให้ศึกษาในโรงเรียน
ช่างกลชั้นสูง ในโรงเรียนเทคนิค ใน
มหาวิทยาลัยเสร็จแล้วพวกนั้นก็เด็กหนุ่มๆ

ออกมาเป็นลูกคนจนก็เอะอะ ถ้าเขา
เกิดสมองคิดอะไรได้ ที่จะเกณฑ์ให้เขา
เสียเงินเสียทองอย่างนั้น ถ้าเขาคิดได้ก็มี
พวกนายทุนมีเงินล้าน เงิน ๑๐ ล้าน
มาซอกทำได้ เสียตามนี้บ้าง แต่ทว่า
คิดแล้วคนยังไม่เชื่อว่าที่ ทั้งๆ ที่ในตัว
นี้ไม่มีทางเลย จะจกทะเบียนอันนี้ ที่จะ
เสียเงินเหล่านี้ เด็กเหล่านี้ คนหนุ่ม
เหล่านี้ จะต้องตกเป็นทาสของน้ำเงิน
จะต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ก่อหนี้ยืมสินเสร็จ
สิ้นเสียแล้วก่อนที่ขายสิทธินี้ได้ เสร็จ
แล้วจะมีการขายสิทธิไปเลย เพื่อเอาเงิน
ก้อนเดียว กลายเป็นนายทุนรายรายไป
เลย น้อยๆ หรือเป็นการสนับสนุน
ข้าพเจ้าว่าอย่ามีเสียดีกว่า ปล่อยให้เขา
คิดกันไป ไปขายกันเมืองนอกได้เงิน
เป็นล้านๆ ไม่เสียและกฎหมายยังห้าม
ว่าใครที่คิดอะไร ขึ้นมีสิทธิ จกทะเบียน
การนี้มีตามพระราชบัญญัติแล้ว ถ้า
กันไปจกในต่างประเทศก่อน จกในประเทศ
ไทย มีความผิดถึงจำคุก ข้าพเจ้า
ไม่เข้าใจว่าในเมื่อคนเราเป็นคนมีเสรี
ภาพ เรามีทรัพย์สิน เราจะไปขายที่ไหน
ก็ได้ เว้นแต่เป็นวัตถุโบราณซึ่งควร
สงวนไว้ในประเทศเรา หรือว่าเขินว่า
เกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศ แต่

LIART

เพียงนิมิตสิทธิอาจคิดกันสองแห่งเกี่ยว ถ้า
ข้าพเจ้า จด ทะเบียน เมือง ไทย จด ไม่ได้
เพราะไม่มีสตางค์ ไปจดเมืองนอกไม่ได้
กฎหมายห้าม ต้องโทษจำคุก นั่นคือ
มาตรา ๑๗ และมีสิทธิขอรับสิทธิบัตร
ไปจดทะเบียนนอกประเทศ ถ้าจดต้อง
โทษตามมาตรา ๖๔ มีจำคุกอย่างนี้ไม่
ใช้การทะนุบำรุงคนไทย นอกจากนั้น
ถ้าจะอุทธรณ์ คำสั่งเจ้าพนักงาน คือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอัตราค่าธรรมเนียม
อันที่ ๑๕ ต้องเสียเงิน ๑,๐๐๐ บาท
นี้ถ้าคิดเทียบตามอัตราค่าขึ้นศาลเวลา
ฟ้องความแพ่ง ๒ เปอรเซ็นต์ครึ่ง ทุน
ทรัพย์เรือนค่า ๒ เปอรเซ็นต์ครึ่ง เป็น
เงิน ๑,๐๐๐ บาท ทุนทรัพย์ก็ ๔๐,๐๐๐
บาท ซึ่งบางทีค่าส่งอะไรเล็กๆ นิดๆ
เที่ยวเอากันจะอุทธรณ์เสีย ๑,๐๐๐ บาท
ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นตัวอย่างที่ไหน แม้แต่
ประมวลรัฐฎการเก็บภาษีผิดเราอุทธรณ์
ไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมอะไรเลย บัด
แสดมภ์ ๒๐ สตางค์ ที่บนแผ่นกระดาษ
เท่านั้น นี้เอากัน ๑,๐๐๐ บาท ค่าขึ้น
ศาลในคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์เสีย ๑๕ บาท
เท่านั้น นี้ถ้าจะวิจารณ์เรื่องค่าธรรมเนียม
กัน ไปละก็หมดทั้งแถวเลย เป็นภาษี
ท่านประธาน ไม่ใช่ค่าธรรมเนียม ข้าพเจ้า

จึงอยากจะทราบว่าจะทำไม่ตั้งวงค่าธรรมเนียม
กันกันอย่างนี้และมีตัวอย่างที่ไหน

ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าแปลกใจ

ในมาตรา ๕ ไม่ทราบว่าเอาหลักที่ไหน
มาของประเทศไหน เห็นจะไม่จำเป็น
ต้องบอกข้าพเจ้า มาจากประเทศอะไรๆ
บ้างนี้ แต่ว่ารู้สึกว่าจะประเทศไหนก็
ตามเถอะ แต่ว่ารู้สึกว่าในหลักกฎหมาย
รู้สึกว่าจะผิดๆ มาตรา ๕ นี้ในใจความว่า
ถ้าใครมาก่อนก็มีสิทธิก่อน แต่ถ้ายัน
ในวันเดียวกันต้องไปทำความตกลงกัน
เสียก่อนว่าจะเป็นผู้ร่วมกันหรือใคร
จะเป็นคนเดียว ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายใน
เวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ก็ให้
ถือว่าทั้งสองคนทั้งค่าชอนนเลย นี้ไม่
เคยเห็นเพราะว่า การที่คนใดเขาไปจด
พออีกคนหนึ่งรู้ว่าเขาไปจดก็ไปยื่น
วันเดียวกัน คนที่ม้เจ้าของจริงถือว่าทั้ง
ไปแล้วไม่เกียกว่ามีในหลักกฎหมาย
ใดในโลกนี้ แล้วยกยาล้มว่าเขียนๆ
ไปมีการคัดค้านกันได้ ตามตรา ๕ ถือ
ว่าทำแล้วทำไม่ถึงเกิดมีการคัดค้านได้
หลักคัดค้านเคยใช้ในกฎหมายปัจจุบัน
เรื่องเครื่องหมายการค้า ก็ควรจะเป็น
หลักนั้น เพราะว่าเรื่องสิทธิของคนที่
ควรให้ชำระมัดระวังของตัวเอง เจ้า-

LIART

พนักงานอย่าไปยุ่งกับเขา ว่าตกลงไม่ได้
แล้วก็ให้เลิกไป นี่ใช่ไม่ถูก ข้อที่ประหลาด
อย่างยิ่งอีกข้อหนึ่งคือมีระบบใหม่ใคร จะ
เป็นตัวแทนต้องไปสอบไล่เสียก่อน นี่
ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นที่ไหน มีอันเดียวกฎ-
หมายเรื่องผู้รับ คัดค้านตัวเงินที่ กฎหมาย
บังคับว่าต้องไปสอบไล่ก่อน แต่จนบัดนี้
มีผู้สอบไล่และได้แล้วคนเดียว บัดนี้ก็
หมดสิทธิไปแล้ว เพราะถูกถอนชื่อจาก
เนติบัณฑิตยสภาไปแล้ว กฎหมายนั้น
ออกมาว่ามีการสอบไล่ ใครจะรับคัดค้าน
ตัวเงินทำนอง Rotary Public ของฝรั่ง
เคยมีคนสอบคนเดียวเพราะคนอื่นเขาไม่
เอาใจใส่ไม่สอบ แต่ว่าเรื่องนี้มิตติธริน
บางที่ทางกระทรวงเศรษฐกิจอาจจะนึก
ว่าเป็นกฎหมายพิเศษ กฎหมายที่ต้องการ
ความรัดกุมว่าอะไร เป็น นิมิตติธรินอะไร
ไม่เป็น ก็ไปแปลกันว่าต้องมีการสอบไล่
โปรดอย่าลืมว่ากฎหมายทุกอย่างที่มีการ
จดทะเบียนต้องการ ความรู้พิเศษ ทั้งนี้
เราไปที่หอทะเบียนที่ดินจะไปทำนิติกรรม
อะไรนี้ก็ต้องรู้ระเบียบปฏิบัติ กฎหมาย
บ้างนิดๆ หน่อยๆ แล้วเราก็ไปแทนเจ้า
ของที่ดินไปโอน รับมรดก ไปซื้อ ไป
ขาย จำนำ จำนองได้ ไปทำเกี่ยวกับ
ก็ไม่ต้องเรียนกฎหมาย นิมิตติธรินก็

เหมือนกัน คนเขาคิดอะไรได้เขาไปจ้าง
สำนักงานทนายความ บอกไปจัดการให้
เขาทีละอะ ไปจดทะเบียนไปซื้อแบบ
ฟอร์มมารอกและกรอกกรอกแบบฟอร์ม
เป็นของธรรมดา ถ้ากรอกไม่ถูกต้องตาม
เจ้าหน้าที่ได้เสมอ นี่ถ้าไม่ใช่ นิมิต
ติธรินก็ถูกยกไปเอง ถ้าเป็น นิมิตติธริน
จดทะเบียนไปเอง ทำไมจะต้องไปเรียน
กันมีหลักสูตรจะต้องไปสอบไล่ โปรด
ระวังอย่างเกี่ยวกับการสอบไล่อย่างนี้ จะมี
สำนักงานบางสำนักงานแทนที่สอบไล่
ได้ อย่างสำนักงานข้าพเจ้าคงตกทุกที่
แล้วก็เลยผูกขาดการจดทะเบียน การนิมิต
นี้ไปสำนักงานสองสำนักงาน ข้าพเจ้า
พูดอย่างนี้ก็เข้าใจกันละว่าทำไมถึงอาจ
จะเป็นเช่นนั้นได้ นี้ก็ถูกละ ที่ว่าไม่ได้
ได้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ทุกคน
แต่เป็นการ เบิกช่องให้ทำได้นอกเหนือ
จากนั้น ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงเรื่องการ
จดทะเบียน นอกกราชอาณาจักรอีกหรือ
เป็นของประหลาดมากที่คนอื่นที่ไม่ใช่ผู้
จดทะเบียนไว้ยาก จะใช้นิมิตติธรินที่เขา
จดทะเบียนไว้วัน ต้องรอไป ตเหมือน
๓ ปี หรืออะไร ต้องรอไป ๓ ปี ถ้า
เจ้าของเดิมเขาไม่ได้ผลิตอะไรออกมา
คือจดแค่เอาไว้ ๓ ปี คนอื่นก็มาขอใช้

LIART

สิทธิอันนั้นได้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ใน
 เรื่องค่าทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 เป็นผู้กำหนดค่าทดแทน นี้ข้าพเจ้าว่า
 แปลกอีก ไม่มีที่ไหนในโลกที่อยู่ดี ๆ
 เจ้าของเขา จะต้องจำต้อง ให้นอนใช้
 สิทธิของเขาในเมื่อยังเป็นของเขา นี่ถ้า
 เราจะมองว่ามาจากทั้งไว้ก็ตกกันคนอื่นไม่
 ให้ใช้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถูก เพราะว่า
 ใครเขาถืออะไรได้เป็นสมองของเขา เขาก็
 คัดขึ้น เมื่อเรายอมรับสิทธิของเขาแล้ว
 ก็ยังให้ออกาสเขาที่เขาจะขายสิทธิของเขา
 นี้เท่าไรก็ได้ เพราะเป็นสิทธิในทรัพย์สิน
 ถ้ามีฉะนั้นแล้วละก็ ทำไม่ข้าพเจ้ามีที่คน
 นาย ก. อยากรวมซื้อที่ดินข้าพเจ้า ก็อยู่
 ที่ข้าพเจ้าจะขายเท่าไรหรือไม่ขาย ทำไม่
 จะต้องมาบังคับข้าพเจ้าว่า ต้องขายใน
 ราคาที่เจ้าพนักงานกำหนด อนันข้าพเจ้า
 ก็ไม่ทราบว่าจะมาจากไหน แต่ว่าถ้ามี
 ที่มากเป็นที่มากที่ไม่ดี เป็นที่มากที่ไม่
 เคารพสิทธิของผู้ที่เขาได้มาโดยชอบด้วย
 กฎหมาย คราวนี้ถ้าเรามองดูอีกทีนั้น
 สิทธิอันใดการนั้นมีอันใดเป็นประโยชน์
 แก่ประเทศชาติ รัฐบาลอาจจะเอาใช้ได้
 อันนี้เราต้องยอมเห็นด้วยว่าเป็นของ
 รัฐบาลเอาใช้ได้ แม้จะยังไม่ครบ ๓ ปี
 ก็เอาใช้ได้ แม้แต่ว่าจะทำหรือไม่ทำ

รัฐบาลเอาเอาใช้ได้ แต่ว่าในบทบัญญัติ
 นี้บอกว่า ถ้าตกลงราคาค่าทดแทนกัน
 ไม่ได้ ให้ตั้งอนุญาโตตุลาการพิจารณา
 และกำหนดค่าทดแทน ก็ที่รัฐบาลกับผู้
 เป็นเจ้าของสิทธิยังต้องใช้อนุญาโตตุลา
 การแล้ว ทำไม่ระหว่างเอกชนที่จะมา
 ขึ้นใช้สิทธิเขา นี้ให้อ่านจากเจ้าพนักงาน
 งานคนเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คน
 เดียว กำหนดค่าเสียหายหรือค่าทดแทน
 นี้ไม่ทราบว่ามีหลักอย่างไร รวมความ
 ในการที่ข้าพเจ้าอภิปรายมานี้ ความจริง
 ยังมีอีกมากแต่ไม่อยากจะพูดรายละเอียด
 เพราะว่าอยากจะฟังเสียก่อนว่าท่านตอบ
 ข้าพเจ้าเพียงไหน อย่างไร ถ้าไม่ตอบ
 เลยก็เห็นจะไม่ตามกันละ แต่หวังว่าจะ
 ตอบ คงจดไว้แล้วไว้ ทำไม่จึงเป็น
 เช่นนั้น ว่าการทำเช่นนี้คิดบ้างหรือเปล่า
 ว่าคนที่สมองดี ๆ ยังนอนอยู่เยอะ แล้ว
 ยังถูกทำลายสิทธิหรือก็ตกสิทธิ จะ
 ชอบคุณมากกว่าจะตอบทุก ๆ ข้อ

นายเกษม ศิริพัฒนกิจ (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ประ
 การแรกทีเดียว ผมเห็นจะต้องขอสารภาพ
 เสียก่อนว่า ที่ จะตอบไปนั้นอาจจะบก
 พร่องตกไปบางประเด็นก็ได้ เพราะว่า

ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้พูดหลายประเด็น เกี่ยวโยงกันไป ซึ่งถ้าผมจะมีบ้างจกผม ก็ฟังไม่ทัน

ประการที่ ๒ ถ้าผมมีบ้างอยู่ ผมก็จกไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ได้แต่จะ พยายามตอบเท่าที่สามารถจะทำได้ ใน ส่วนแรกที่เกี่ยวกับท่าน กรุณา บอกว่าอย่า ไปอ้างอะไรที่เจ้าหน้าที่ ได้ศึกษามาเลย ขอให้ตอบเองเถิด นี่กระผมก็จำเป็นจะ ต้องเรียนว่าผมยอมรับอยู่แล้วไม่มีใครใน โลกนี้ที่รอบรู้วิชาทุกสิ่งทุกอย่าง ไปหมด เพราะฉะนั้นในบางส่วนที่เราว่าเราไม่รู้ นั้นก็จริงหรือมากพอ ก็ต้องมีเจ้าหน้าที่ ที่เขาศึกษาละเอียดแล้วฟังเขามาชี้แจงให้ ฟังอีกต่อหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี ตามที่ท่าน สมาชิกผู้เกียรติถามที่จริง ก็มี ประเด็นที่ ไม่ใช่เกี่ยวกับทางวิชาการโดยเฉพาะ แต่ เป็นเรื่องที่ทั่ว ๆ ไป พูดถึงสำหรับเรื่อง ทั่ว ๆ ไป ผมเองก็ถือว่ามีความรู้รอบตัว พอสมควร ก็ พยายาม ตอบเท่าที่ ความ สำคัญคิดของผมคิดว่าทำได้ สำหรับ ตั้งต้นด้วยคำธรรมเนียมนั้น ท่านสมาชิกไป คิดเสียว่า กระ ทรวง เศรษฐกิจ การออกค่า ธรรมเนียมนั้นรูปคล้าย ๆ กับเก็บภาษี แต่ทำเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะท่านสมาชิก ผู้เกียรติอีกท่านหนึ่งที่จริงมีความห่วงใย ว่ากระทรวงเศรษฐกิจจะทำ มีกำลังพอ

แล้วหรือจะต้องเสียเงินอีกเท่าใด ถ้าไม่ ทำให้ละเอียดถี่ถ้วนไปจริง ๆ แต่ว่าท่าน รู้ว่าเราจะต้องลงทุนเท่าใด จะต้องศึกษา และเตรียมการที่จะ ลงทุน มาไม่ใช่น้อย และในเวลาเดียวกัน ท่าน บอกว่าเอาแต่ เพียงค่ากระดาษคืนสองเป็นอย่างไรเพราะ- ฉะนั้นผมขอเรียนว่าถึงจะมองเป็นจำนวน พัน ๆ สำหรับค่าของเงินเวลานี้ สำหรับ นิคมที่มีประโยชน์แท้ ๆ และได้ผลจริง ๆ เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่แต่ละ บุคคลเก่งบางทีก็คิดอะไรที่นึกกว่าเป็นสิ่งที่ นิคมที่ขึ้น แต่ที่จริงไม่ใช่ คงที่ตาม ความรู้รอบตัวที่ได้อ่านให้ฟังมาว่าแม้ใน ต่าง ประเทศปีหนึ่งจกนิคมเป็นหมื่นเป็น แสน แต่ที่ใช้ได้จริงไม่เพียงเท่าใด และ อีกประการหนึ่งขอให้คิดอย่าง ที่ผมเรียน เมื่อสะท้อนว่าวิวัฒนาการของโลก ความ เจริญของ คนที่ เกิดขึ้น คนที่มีความรู้ คนมีมากขึ้นก็มีความรู้มากขึ้น เพราะ- ฉะนั้นสิ่งที่ ประคองรัฐจะ ประคองรัฐให้เป็น ผลประโยชน์จริง ๆ เวลานี้ไม่ใช่อย่างที่ ผมยกตัวอย่างเท่า ที่เคย ฟังกันมาว่า ทำที่ กลัดกระดากแล้วเป็นเศรษฐกิจไปอย่างนั้น ร้อยปีกว่ามาแล้ว เพราะฉะนั้นผมถึงได้ เรียนตั้งแต่แรกว่าสำหรับเวลานี้การนิคม ส่วนมากเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในวิทยาศาสตร์

LIRT

แต่ ๆ ที่เขาคือเป็นอาชีพของเขาประการ
หนึ่ง หรืออีกประการหนึ่ง พวกบริษัท
ใหญ่ ๆ ที่ลงทุนไปแล้วก็ต้องมีการ
คืนค่าแข่งขัน และการแข่งขันไม่ใช่
โฆษณาอย่างเดียวกัน ท่านพูดนั้น แหม
โฆษณาคุณเป็นของถูกดี แต่ว่าการจกนimit
ไม่ใช่โฆษณาอย่างเดียวกันที่ถ้าคิดถึง
โฆษณาอย่างเดียวกัน อาจจะหลงไปก็
ได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ ผมถึงว่าผู้ที่ทำเท่า
นี้บริษัทใหญ่ ๆ เขาจ้างคนของเขาเอง
ทำ มีอาชีพมีเงินเดือน และเมื่อคนกว่า
เขาไปใช้ได้แล้ว ได้ผลประโยชน์ตอบแทน
เป็นเงินก้อน อาจจะเป็นผลประโยชน์
ตอบแทนเนื่องกันไปก็มี และบางที ถ้ามี
ความสามารถในบริหารธุรกิจด้วย นอก
จากวิชาการอย่างเดียว อาจจะได้เลื่อนตำแหน่ง
เป็นชั้นผู้จกการอะไรต่าง ๆ ไปก็มี
นั่นเป็นเรื่องการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่
ซึ่งเรายังไม่มีถึงขั้นนั้นและเป็นการเริ่ม
ต้น เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ใน
มาตรา ๑๗ ที่ท่านอ้างถึงเมื่อก่อนว่า ถ้า
ไทยคิดได้ทำไมจะไปจกต่างประเทศไม่
ได้หรือ ทำไมมาบังคับอย่างนั้น ก็ขอ
ให้คิดดู มาตรา ๑๗ บอกว่า "ห้ามมิให้
ผู้ใดซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและมี
สิทธิชอบรับสิทธิบัตรสำหรับการ นimit ได้

ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการ นimit นั้น
นอกจากอาณาจักรแล้วแต่ (๑) ได้ยื่นคำ
ขอรับสิทธิบัตรสำหรับการ นimit นั้น ไว้ใน
ราชอาณาจักรก่อนแล้วเป็นเวลาไม่น้อย
กว่าหกสัปดาห์ และอธิบดีไม่ได้สั่งให้พัก
ปีติการ นimit นั้น ไว้เป็น ความลับตาม
มาตรา ๑๖ หรือ (๒) ได้รับอนุญาตจาก
อธิบดี" ผลนี้แสดงชัดอยู่แล้ว แต่ว่าไม่
ได้ คิดดูที่มีข้อแม้เพราะว่าถ้าไม่จกที่เร
ไว้ก่อน ไปจกต่างประเทศเรามีการส่ง-
เสริมอุตสาหกรรม ต้องการมีอุตสาหกรรม
ภายในประเทศ ถึงกับชักชวนให้ต่างประเทศ
มาลงทุน พอมีนimit เข้าก็ไม่อยากจะ
สนับสนุนให้มีใน ประเทศด้วยก่อน หรือ
แต่อย่างนั้นก็มีข้อแม้ ได้รับอนุญาตจาก
อธิบดีเป็นกรณีพิเศษเสียอีก เพราะว่า
สิ่งที่ทำกรรมวิธี ไม่ใช่เป็นของที่ประดิษฐ์
เข้าแล้วลงทุนกัน ๔ สดางค์ ๕ สดางค์
อาจจะเป็นเงินมาก ๆ ซึ่งแม้แต่อุตสา-
หกรรมในประเทศ ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะ
ทำได้ในกรณีเช่นนั้น ก็ย่อมจะต้องเป็น
ไปได้ แต่ว่าท่านก็บอกว่าเป็นการขัด
ไม่ถูกต้องกับหลักการ เพราะฉะนั้น จะไป
อ้างประเทศไหนมากที่สุดกับหลักการ ท่าน
ว่าคราวนี้ก็อดไม่ได้ ผมว่าเราอาจจะต้อง

LIART

เรียนรู้ จากความชำนาญทางอื่นด้วย เหมือนกันเพราะฉะนั้น ผมขอไม่ได้ที่จะอ้างเหมือนกันว่า บทบัญญัตินี้มีอยู่ในกฎหมายสิทธิบัตรต่างประเทศ เช่น กฎหมายสิทธิบัตรอังกฤษ มาตรา ๑๘ เท่าที่ผมขอรับว่าผมอ้าง จากเจ้าหน้าที่เหมือนกัน เพราะผมไม่เคยอ่านกฎหมายเหล่านั้น เพราะฉะนั้น ในเรื่องเช่นนี้ ผมก็หวังว่า ผมได้พยายาม ตอบให้ความ แจ่มกระจ่าง แก่ท่านพอสมควร จึงหวังใจว่าเท่าที่ผมเรียนเมื่อก่อน สิ่งอะไรที่ทำได้ จะทำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมนึกว่าเห็นจะยาก ถ้าอย่างนั้นก็ไร ๆ ก็ทำอะไรได้ เสียทั้งหมด แต่ว่า ผมขอความกรุณาถ้าเห็นว่าหลักการดี สมควรที่จะทำอย่างที่ท่านเองก็รับว่า เรื่องนี้มีส่วนซึ่งความเห็นต่าง ๆ กันอยู่ก็ไม่ใช่หน่อย แต่ท่านเองก็กรุณาเห็นด้วย ผมบอกว่าขอให้ดู ถ้านึกว่าหลักการดี สมควรที่เราจะเริ่มสร้างคำเนิมนการไปได้ ที่มาทุกมาตรา อันไหนไม่พอใจ ขอความกรุณาแปรญัตติเลย ตอนนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ รวบรวมศึกษามาโดยตรงก็ผู้ที่ได้มีโอกาส ช่วยไตร่ตรองในการศึกษามาก็คงจะได้ตอบกันเราทำอะไร เราต้องการทำให้ได้ ไม่ใช่มาทำเพื่อจะดู-พูดยกกันง่าย ๆ ว่าพูด

กันว่า เอ๊ะไอ้นี้ก็ไอ้นั้นก็ แต่ไอ้นี้ไม่ได้ไอ้นั้นไม่ได้ก็ไม่ว่าจะตัดสินกันอย่างไรได้ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วผมก็ขอเรียนตอบเท่าที่จะทำได้

นาวาเอก โอภาส จามิกรณ์ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต คำว่าการนิมิตนี้รัฐสภาจะเป็นศัพท์ใหม่ กระผมไม่เข้าใจว่ารัฐบาลจะหมายความว่าเพียงใดได้ตรวจดูในมาตรา ๓ ก็ไม่ได้ปรากฏว่าไม่ได้บัญญัติศัพท์คำว่า การนิมิตไว้ กระผมจึงไปเปิดคูพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ขอประทานโทษอ่านให้ทราบ คำว่านิมิต ถ้าเป็นคำกริยาแปลว่านิมิต, สร้าง, แปลง, ทำ ถ้าเป็นคำนามก็แปลว่า เครื่องหมาย, ลง, เหตุ, เค้ามูล, และ อวัยวะสืบพันธุ์ เพราะฉะนั้นถ้าว่าการนิมิตในร่างกฎหมายนี้กระผมก็ไม่ทราบว่ามีความหมายเพียงใด เหตุใดทางรัฐบาลจึงมิได้กำหนดคำจำกัดความไว้ และเท่าที่กระผมเข้าใจก็เข้าใจว่าจะมาจากคำภาษาอังกฤษที่ว่า invention เพราะฉะนั้นขอได้โปรดให้คำอธิบายคำว่า การนิมิตนี้ด้วย

นายเกษม ศรีพยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : คำใน

LIERT

มาตรา ๓ บัญญัติค่านิยมของคำที่ใช้ในพระราชบัญญัติ คำว่านิมิตที่จริงตามภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า patent ที่ต้องการให้คำเหล่านี้มีความหมายโดยเฉพาะตามที่บัญญัติไว้และเพื่อนำเอาคำเหล่านั้นไปใช้ในมาตราอื่น ๆ ไม่ต้องเขียนข้อความเต็ม เพราะฉะนั้นเป็นคำที่เป็นนิยามอยู่ในตัวแล้ว แต่ถ้าจะแปลตามที่ท่านอ้างเมื่อตะกั้นก็อาจจะใกล้เคียงไปสักหน่อย ที่เราใช้คำว่านิมิตนี้ผมเองก็เข้าใจว่าเป็นคำที่ใช้กันทั่วไปและเป็นที่เขาใจกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ยากเหมือนกันที่จะนิยามลงไป เพราะบางที่เราเองก็ต้องบัญญัติศัพท์ใช้กับศัพท์ชน แต่คำว่ากรรมนิมิตนี้เท่าที่ผมเองผมเข้าใจว่าเป็นการที่เขาใจกันอยู่แล้วว่าหมายความว่า patent .

นายสมัย เรื่องไกร : ผมคิดว่าที่พูดมานี้ไม่ชะงัดนั้น ไม่ครบองค์ประชุม

ประธานสภาฯ รัฐธรรมนูญ : เวลานี้มี ๘๑ คน นับอยู่เสมอ

พลตำรวจโท บรรลือ เรื่องตระ-

กูล : กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาแจ้งให้สถานีได้พิจารณาโดยถี่ถ้วน แต่ความจริงผมเองก็พร้อมที่จะรับ

ในเรื่องหลักการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ กระผมเองเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีเองก็ยอมรับอยู่แล้วว่าตัวเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่จะดำเนินงานให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติยังไม่สมบูรณ์ยังมีกระดาษตกบกพร่องอะไรอยู่มากที่สุด เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากข้อสังเกตไว้แก่ท่านรัฐมนตรีด้วยว่าควรจะพยายามดำเนินการให้สมบูรณ์แบบโดยเร็วที่สุดและร่างพระราชบัญญัตินี้ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องผู้หนึ่งได้ชี้แจงในที่ประชุมหน้าได้เริ่มกันมานานแล้ว แต่ก็เพิ่งจะพร้อมที่จะดำเนินงานจึงได้นำหลักการของร่างพระราชบัญญัติเสนอเข้ามา แต่ก็น่าจะพร้อมในเรื่องหลักการกับตัวบทกฎหมายที่ร่างขึ้น แต่ตัวเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคนิคนี้ กระผมเข้าใจว่ายังไม่ค่อยจะพร้อมนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมใคร่ขอประธานเรียนถามเพียงว่าในหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรคุ้มครองการนิมิต ก็หมายความว่าเราต้องการที่จะส่งเสริมการนิมิตให้มีประสิทธิภาพหรือให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยเราต้องการให้มีหลักการคือให้มีกฎหมายเหล่านี้เกิดขึ้นบ้างจกใจ

ของนักที่จะค้นคว้าหรือที่จะจัดทำสิ่งที่เป็นนิมิตต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลมากที่สุดที่จะทำได้ แต่ว่าพร้อมกันนั้นละครับ มาตรา ๔๒ ท่านรัฐมนตรีลงพิจารณาญัตติครับ มาตรา ๔๒ เงามีบทบัญญัติเอาไว้ พอชนชั้นหมวกที่ ๘ เราบอกว่าสิทธิของรัฐ และไปบอกว่า มาตรา ๔๒ เพื่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ กระทรวง ทบวง กรม โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีสิทธิทำใช้หรือจำหน่ายสิ่งนิมิตหรือสิ่งที่ทำขึ้นตามกรรมวิธี นิมิตหรือใช้กรรมวิธี นิมิตที่มีผู้ขอได้รับสิทธิบัตรหรือได้รับสิทธิบัตรแล้ว แต่ต้องให้คำทบทวนแก่ผู้ทรงสิทธิบัตรตามสมควรในกรณีที่บัญญัติไว้เช่นนั้นหมายความว่า รัฐบาลไม่ได้ใช้สิทธิบัญญัติอะไรเลยนะครับที่เขาทำ เอาไว้ ก็บอกว่าเพื่อประโยชน์แห่งราชอาณาจักรหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ ก็เลยไปเอาของเขามาเป็นประโยชน์ของรัฐไปหมด อันนี้กระผมเข้าใจว่าจะเป็นการขัดขวางมิให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดใช้นิมิตตามหรือกรรมวิธี ตามความมุ่งหมายที่กฎหมายนี้ให้การคุ้มครอง คือว่า หมายความว่าพออ่านถึงมาตราแล้ว จะไม่มีคนทำ นี้กระผมเป็นห่วง

แล้วอีกประการหนึ่ง กระผมได้มาทบทวนมาตรา ๔๒ ใกล้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ที่มีบัญญัติเอาไว้ในหน้าว่า สิ่งบ่งชี้ในการผลิตที่จะโอนมาเป็นของรัฐนั้น ก็จะต้องมีการชดใช้ค่าทดแทนอันเป็นธรรม ก็ให้กระทำก็ได้ คือไม่เป็นการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้อยคำที่เราใช้กันนี้ เราใช้คำว่าคามสมควร อาจจะเป็นการกระทบกระเทือนกฎหมายอันนั้นหรือไม่ อันนี้กระผมขอให้ท่านรัฐมนตรีโปรดพิจารณาครับ คำว่า “สิ่งนิมิต” กับคำว่า “บ่งชี้ในการผลิต” นี้มีลักษณะคล้ายคลึงกันประการใดหรือไม่ เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้ารัฐบาลใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ เพื่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือเพื่อสาธารณประโยชน์อันนี้ แล้วสิ่งนิมิตต่างๆ หรือกรรมวิธีต่างๆ ของเอกชนนี้ไปเป็นของรัฐ เว้นแต่ว่าจะมีการเกิดการขัดแย้งกันขึ้นเมื่อใด จึงจะใช้อำนาจในมาตรา ๔๓ มาเป็นบทบัญญัติบังคับ

นายเกษม ศรพิยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ประการที่ ๑ นะครับ ผมก็ขอขอบคุณในเรื่องที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของที่ว่า ส้า-

LIART

หรือร่างพระราชบัญญัติอันที่มีผู้คัดค้านมานานแล้ว สำหรับสมัยรัฐบาลปัจจุบันที่ต่อเนื่องรัฐบาลที่แล้วมา ก็มีการอภิปรายกันขึ้น และได้เริ่มทำร่างอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เคยศึกษามาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามก็ยังล่าช้ามาเป็นเวลาพอสมควรที่ล่าช้ามานี้ก็เพราะว่า อย่างที่ว่าทางราชการกระทรวงเศรษฐกิจยังมีความห่วงใยไม่ใช่น้อยในการที่จะทำให้เกิดตลอดเวลาเราก็ต้องของบประมาณ ขอบบรรจุคน ขอบบรรจุตำแหน่งผู้ที่เคยศึกษาเกี่ยวกับวิชาการที่เกี่ยวข้องกับราชการในส่วนต่าง ๆ ด้วยเข้าไปตลอดจนสถานที่ที่เตรียมรับ ก่อนที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติอันนี้ ก็แปลว่าได้เตรียมการเท่าที่นึกว่า ตามกำลังความสามารถที่พอสมควรแต่ที่จะไปพูดถึงในเรื่องที่ท่านถามเมื่อตะกุน ก็นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องถามเมื่อตะกุน ขอหนึ่งผมก็ยังไม่ได้ออบ คือการนิมิตเหล่านี้ เมื่อจุดไว้แล้ว เราก็ถือหลักว่าผู้ที่เขาคิดประดิษฐ์อะไรก็ดี แล้วเขาประดิษฐ์แล้วผู้ที่ลงทุนช่วยเขาในการประดิษฐ์ ก็จะต้องมีระยะเวลาที่จะได้รับประโยชน์พอสมควร แต่ว่าอย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่แล้วพูดเมื่อตะกุนว่า ทำไม่เพียงเท่านั้นนับเท่านี้มีขอให้เกิดสมมติว่า

เรามีอุตสาหกรรมที่เพียงพอพอสมควร มีผู้ลงทุนใหม่ขึ้นมาในระยะที่กฎหมายเราอนุญาตและสมบูรณ์มาจกไว้ แล้วไม่ทำที่ไม่ทำนะ ไม่ใช่เพราะอะไร เพราะว่าเรามีบริษัทใหญ่ที่อื่นทำอยู่แล้ว และอย่างที่ผมเรียนว่า การนิมิตบางอย่างที่ลงทุนมาก ๆ ในการทำ เพราะฉะนั้นอาจจะยังไม่คุ้มถ้าทำแต่ผู้ที่จะทำในทางโน้นก็ไม่ยอมขายสิทธิให้ เพราะที่จริงสำหรับบริษัทใหญ่ ๆ นี้ในระยะหนึ่งเขาขายสิทธิให้ ให้ทำได้เหมือนกัน ที่จะโอนให้ทำได้ในประเทศนั้น แต่สมมติว่าไม่ทำเสียเลยเพื่อจะขายแพง ๆ เข้ามาอย่างเดียวกัน และเป็นเรื่องจำเป็นจะทำอย่างไร เราต้องเปิดช่องไว้ ในทำนองเดียวกันเหมือนกันที่รัฐบาลอ้างความจำเป็นต่าง ๆ ที่จะทำ แต่ว่าถ้าทำนั้นเป็นความจำเป็นที่เกี่วกัน จำเป็นอย่างไรแค่ไหนนั้น ไม่มีใครที่จะทราบได้หรือคิดไปได้ แต่ก็ต้องคำนึงไว้ แต่ก็ต้องคิดตอบแทนให้เขาพอสมควรเหมือนกัน เพราะว่าถ้าไม่ตอบแทน ก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องถาม เพราะฉะนั้นใครเขาจะไปนิมิต ใครเขาจะนิมิตไว้ จะมาลงทุนทำ เมื่อยุติ ๆ แล้วรัฐบาลบอกว่า ข้าพเจ้าจะเอาเสียเองก็

อาจจะเป็นรูปวิธีการอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่วิธีการที่เรานิยม เพราะฉะนั้นในรูปกฎหมายต่าง ๆ ที่ฟังก์และให้เหตุผลที่ถูกต้องคล้ายไม่มีเหตุผล ที่จริงก็มีเหตุผลบ้างเหมือนกัน แต่ว่าเหตุผลอันนี้จะศิลปะแยกเท่าเทียมหรือไม่ หรือมีอย่างอื่นดีกว่าผมได้เรียนแล้วว่าขอความกรุณาสงสัยอะไรก็โปรดแปรปฏิบัติ ไปเลย ที่เกี่ยวข้องและในวันนั้นผมขอถือโอกาสเรียนเสียเลย

ถ้ารับหลักการและจะเสนอขอเวลาแปรญัตติให้มาก ๆ หน่อย ตามระเบียบของสภาเพื่อจะได้ดูให้ทั่วถึงกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
การประชุมวันนี้ได้อภิปรายมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเลื่อนการประชุมไปคราวหน้า ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ ปัทมาโร

นาวาอากาศเอก มานะ สังขวิจิตร

พ.อ. จ. ณะโชติ

พล.อ.ท.ช. สุวรรณพฤกษ์

พล.ร.ท.ศรี คาวราช

สมัย เรืองไกร

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

อุคม พลอยสังวาลย์ ผู้จัดรายงาน

ธนู บุญยรงค์ ,,

โหมเฉลา ลีพลากร ,,

ฉันทนา ชานบ้อม ,,

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ ,,

จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม ,,

สินธุ์ชัย ช่อสยศัย ,,

อุทัย บุญยะหงษ์ ,,

สมศรี บินชาเว็น ,,

เปรมจิต บุญยะกาญจน ,,

ตรวจแล้ว วันที่ ๗ เม.ย. ๐๘

สุชนธ จิตรกลัก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

LIRT

ประยงค์ แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการสภา ฯ
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
เลขาธิการสภา ฯ

พล.อ. หลวงสุทธิสารรณกร
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ